

Scientific Institute of Public Law, Kyiv (Ukraine)

*School of Humanities and Law, Guangdong University of
Petrochemical Technology, Maoming (China)*

*Odessa State University of Internal Affairs of
the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, Odessa (Ukraine)*

together with:

Academy of Administrative Law (Kyiv, Ukraine)

V. M. Koretsky Institute of State and Law of

the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

M. Narikbaev “KAZGUU” University (Nur-Sultan, Republic of Kazakhstan)

Greek-Catholic Theological Faculty, University of Presov (Presov, Slovakia)

CONFERENCE PROCEEDINGS

International Scientific and Practical Online Conference

“Current issues of administrative, maritime and space law in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)”

24-25 April, 2020

Kyiv, Ukraine

Scientific Institute of Public Law

公法研究中心（乌克兰，基辅）

广东石油化工学院文法学院（中国，茂名）

乌克兰内务部敖德萨国立内务大学（乌克兰，敖德萨）

暨：

行政法学研究院（乌克兰，基辅）

V. M. Koretsk 乌克兰国家科学院国家与法律研究中心
（乌克兰，基辅）

M. Narikbaev “KAZGUU” 大学（哈萨克斯坦，努尔苏丹）
普雷索夫大学希腊天主教神学院（斯洛伐克，普雷索夫）

国际科学与实践在线会议

“新型冠状病毒防控下
行政、海洋和空间法领域
的当前问题”

2020年4月24-25日

乌克兰，基辅

UDC 351.77:578.834

V 43

REVIEWERS:

Dmytro Duravlyov, Doctor of Science in Law, Professor,
Honored Lawyer of Ukraine, First Vice-Director of
the Institute of Law and Retraining of
the Ministry of Justice of Ukraine;

Nadiya Armash, Doctor of Science in Law, Professor,
Academician of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine,
Vice-Director of the Center of Forensic Expertise and Expert Research of
the State Institution “Informational Forensic Systems” of
the State Juridical Administration of Ukraine.

V 43 “Current issues of administrative, maritime and space law in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)”: Conference proceedings of the International Scientific and Practical Conference (Kyiv, April 24-25, 2020). — Kyiv: Scientific Institute of Public Law, 2020. — 116 p.

On 24-25 April 2020, Scientific Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine) organized the international scientific and practical online conference on “Current issues of administrative, maritime and space law in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)” with Guangdong University of Petrochemical Technology (GDUPT), Odessa University of Internal Affairs of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and other universities and institutes. Over 60 professors, experts and scholars from Ukraine, China, Russia, Kazakhstan, Poland and Slovakia attended this online conference. The speeches and discussions covered legalization mechanism, social governance, maritime and space law, public administration issues, legal issues of quarantine, natural ecological protection, disclosure of epidemic information, evaluation of prevention and control under the current situation of combating the COVID-19 in the world. The conference proceedings will be interesting for Ukrainian and international researchers, government representatives, internal and foreign affairs officials.

UDC 351.77:578.834

ISBN

© Authors, 2020

© Scientific Institute of Public Law, 2020

CONTENT

The resolution of the International Scientific and Practical Online Conference “Current issues of administrative, maritime and space law in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)”	10
--	----

ABSTRACTS OF THE CONFERENCE PARTICIPANTS

Valentyn Halunko

Public Administration: a New Paradigm of Organizing Business in the Light of Combating Viruses	11
--	----

Sergey Udartsev

The global pandemic COVID-19: lessons for government	12
--	----

Bo Ma

Value Shaping of “Ecological Person”: External Standard and Internal Idea	14
---	----

Tan-Yusheng

Toward a law of healthy peoples: from the perspective of the right to health	16
--	----

Xianyang Lu

Jurisprudential thinking on the power boundary of government under the background of “epidemic prevention and control	17
---	----

Tingting Zhang

The Criminal Law Regulation of the Behavior of Fabricating and Deliberately Disseminating False Information of Epidemic	19
---	----

Ren Ying

Risk management of new coronavirus transmission	20
---	----

Chen Xinghua

Legal Thinking on The Participation of Traditional Chinese Medicine in Public Health Emergencies	21
--	----

Sergiy Kuznichenko

Emergency legal regimes as the legal form of a public security in counteraction pandemic coronavirus COVID-19	21
---	----

Mykola Pykhtin

Legal issues of countering the coronavirus disease in the field of shipping 23

Sergey Krichevsky

New ideas, rules, ways to preserve the species “Homo sapiens” and humanity in the context of pandemics, and the potential of aerospace and other technologies 24

Roman Melnyk

The limits of authority of the government authorities at the sphere of counteraction of infectious diseases spread (case of COVID-19 counteraction) 26

Volodymyr Kurylo

The legal aspect of quarantine imposing in Ukraine for the coronavirus COVID-19 counteraction 27

Muslim Khassenov

Legal support of the anti-crisis social and economic measures in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19) in Kazakhstan 32

Wiktor Możgin

Freedom of Post-modern Society during and After a Pandemic 34

Denys Svyrydenko

Pre-modern Society, Modern Society, Post-modern Society... Post-COVID Society? 36

Oksana Voznyak and Nurlan Niyetullayev

Change in the Criminal Situation in Total Quarantine 38

Mykhailo Loshytskyi and Larysa Soroka

Adjustment Areas of Space Activity Developmental Prospects after Overcoming COVID-19 40

Weizhen Gao

Research on discourse power in Epidemic Prevention and Control 42

Chengzhang Zou

A Comparative Study of 1910 Plague in Harbin and Novel Coronavirus disease and Control Government Intervention 43

Kyrylo Dramarenko

Socio-philosophical vision of public relations during global epidemics .. 43

Xiaomei Zheng

A Study on Supervision and Judicial Remedy for Governmental Information Disclosure of Epidemic Situation Taking COVID-19 for Instance 44

Zhuqi He

Construction of Public Health Safety Legal System Framework from the Perspective of Risk Prevention Principle 45

Quan Ke

Analysis of the Connection between Public Health Emergency Mechanism and Environmental Emergency Mechanism in China 46

Wendao Tang

Epidemic prevention and law-based government construction 47

Jiaqi Li and Ziran Feng

Management Dilemma and Legal Response in the Prevention and Treatment of Infectious Diseases of Foreigners in China 48

Vasyl Fatkhutdinov

Organization of work of the Head Department of the Pension Fund of Ukraine in Kyiv Region during quarantine 49

Ya-Wei Lin and Oleg Bazaluk

Stress Management and Time Allocation for Learners in Remote Learning under a Pandemic 54

Oleksandr Svitlychnyi

Administrative Measures for Violation of Legislation on Prevention of Coronavirus (COVID-19) 55

Andriy Ivanyschuk

Current problems of the rights provision in the marine transport sphere at the context of coronavirus disease (COVID-19) counteraction 58

Olena Hulak and Liudmyla Holovii

On the Formation of Bodies Preventing and Countering Corruption in Ukraine 60

Ihor Hlobenko

Some Aspects of Counteraction to Coronavirus Ensured by Public Administration 64

Viktor Stepanenko and Taras Vaida

Improvement of Some Aspects of Applying the Administrative Liability on the Offender (on the Example of Counteraction to Coronavirus) 67

Olena Kravchenko

New philosophical paradigm of social relations at conditions of the modern-day and future global epidemics 72

Iryna Korostashova

Assignment of the Concept of “Quarantine” to Special Administrative and Legal Regimes 74

Yurii Deliiia

Information Component of Public Administration Acts in the Area of Prevention and Combating Coronavirus (COVID-19) 79

Larysa Kharchenko

Healthy Lifestyle as a Socio-Cultural Factor of Lifetime’s Potential 83

Nataliia Tkachenko

Administrative and legal mechanism for combating social orphanhood in the context of the COVID-19 pandemic 86

Viktoriiia Bass

Realization of the Law of Ukraine “On Housing and Communal Services” in the context of COVID-19 89

Bohdan Ahanin

Specificities of road safety in conditions of counteraction to coronavirus disease 92

Ihor Diorditsa

German Experience in Combating the Coronavirus Aand Lessons for Ukraine 96

Vasyl Semenyaka

Modern problems of the development of space law of Ukraine 102

Nataliia Yukhymenko

Social Relations in the Globalization Conditions in the Context of the Epidemics 106

Larysa Maximova

Peculiarities of Criminal Proceedings in the Conditions of Prevention and Combating of Coronavirus COVID-19 109

Jianhai Liu

The Trade-off between the Protection of Personal Information And the Security of Public Order During An Outbreak 113

Tongxuan Jia

Administrative Law in Epidemic Prevention and Control: Chinese Case 113

Xiaohui Mo

A brief Analysis on the Defects and Countermeasures of Public Health Epidemic Prevention under the New Epidemic 115

Yuemei He

Legal Thinking on Novel Coronavirus Pneumonia Prevention and Control 115

The resolution of the International Scientific and Practical Online Conference “Current issues of administrative, maritime and space law in the context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)”

Everybody knows the life and the health of person is the greatest humanitarian value. Our Conference recognizes the danger of infection disease for millions of people from almost all sovereign countries on the Earth and the scientists' responsibility to their peoples and governments in relation to counteract COVID-19 on the Earth in maritime and space.

According to above, the Conference adopted the **following**:

1. Join forces of scientists from different countries concerning the discovery, syntheses and sharing information and researches with regard to proliferation dangerous viruses for people's life and health, methods of treatment and minimization of the consequences of regime restrictive measures.

2. Support that the regime measures counteracting dangerous viruses for people's life and health must be implemented effectively by government according to the rule of law, taking into account specifics of each national state.

3. Using experiences of several countries regarding counteraction COVID-19, to develop the legal mechanism of counteraction dangerous viruses for people's life and health with minimal damage to the economy.

4. Recommend to the world academic community for discussion the principles of the theory of effective public administration as to counteraction dangerous viruses for people's life and health.

5. Communicate with scientists of all countries regarding to continue peaceful discover and using space concerning the assertion of Homo Sapiens in the status of cosmic human, in particular as a factor in the survival of mankind in the conditions of natural and man-made apocalypses.

ABSTRACTS OF THE CONFERENCE PARTICIPANTS

Valentyn Halunko, Doctor of Science in Law, Professor, Honored Director
of the Scientific Institute of Public Law,

Head of the Academy of Administrative Law (Kyiv, Ukraine).

*Title: “Public Administration: a New Paradigm of Organizing Business in
the Light of Combating Viruses”*

Coronavirus disease (COVID-19) has changed the world. According to experts, after overcoming the peak of the epidemic, the world will become different. And along with it, business administration will be changed. It is necessary to approve such a state of business administration that no new virus could influence it. After all, business is a key factor in creating all the benefits for people.

So that the new restrictive measures in future pandemics do not affect the business, it is necessary for the State to implement a wide range of measures with varying aims, including persuasion, coercion and encouragement, thus stimulating the future economic model, resistant to measures implemented in any branch of business.

A new national and international paradigm for planning, starting, running and closing a business in all areas of production and service delivery must be established and approved. This paradigm should shape the pandemic-resistant concept of citizens' lives, production and service delivery.

First, it is necessary to introduce a “free hands” system so that in banks, shops, public transport, elevators, entrances or in other public places, people can receive services without touching common objects. Second, 10 to 30 percent of the transport should be equipped with antivirus compartments, so that in case of a new pandemic, planes, trains, buses do not stop to work completely. What is more, it would be appropriate to focus urban infrastructure on individual eco-friendly transport. At each international station, quarantine facilities for up to 10 percent of the passenger traffic must be equipped within 15 days. Third, 10 to 30 percent of each hotel must be equipped with antivirus rooms.

Moreover, any seller of goods and services should do at least 25 percent of their business online. Also, educational and cultural institutions should carry out at least 50 percent of activities online.

What is more, by administrative means of persuasion and encouragement, government should introduce fashion of wearing masks in public, and manufacturers should be interested in producing a variety of respirators with the highest level of protection. There should be hygienic rooms (complexes) in the public places, equipped with improved sanitary facilities, to counteract viruses.

Finally, manned space exploration should be developed. The first productions should be transferred to artificial space islands (stations).

Therefore, we believe that such business administration measures will allow to survive any pandemics with minimal losses.

Sergey Udartsev, Doctor of Science in Law, Professor, M. Narikbaev
“KAZGUU” University (Nur-Sultan, Kazakhstan).

Title: “The global pandemic COVID-19: lessons for government”

1. The global pandemic of 2020, regardless of the artificial or natural origin of a new type of coronavirus, has led to a global crisis and upcoming changes in many areas of modern society. A system of measures is needed to prevent catastrophic consequences and their repetition in the future, including adjustment of strategy development, value guidelines, modernizing the structure and technologies of education, accelerating the development of science, healthcare, changes in the legal system, public administration and the security system.

2. The pandemic and the global crisis associated with it revealed the accumulated contradictions, in particular appeared inconsistencies:

1) The state of medical education, medical science and practice, especially the sanitary and epidemiological service (in terms of structure, quality, institutional development, financing, status and qualifications of medical workers) — the level of threats and challenges of the 21st century;

2) Imperfection, underdevelopment of political and legal forms of globalization, as well as inconsistency of security mechanisms at the national, regional and global levels — an objective need for globalization;

3) Competencies, resources, capabilities of International Organizations' activities which are related to the safety of mankind and the protection of health (UN, WHO, etc.) by global challenges;

4) The lack of development of digitalization and related automation and robotics — the needs of various areas of modern society;

5) Developing “electronic government”, expanding electronic public services — the slowly changing structure, forms of work of government bodies, their cost and insufficient qualifications and in many countries also the intention to replace professionals, for example, in the field of medicine.

3. A significant role in work organization to correct the shortcomings of the modern social system should be complied by the state with the support and control of civil society, ensuring:

1) Reallocation of state budget resources, adjustment of tax policy for accelerated development, restructuring of the medical industry, medical education, science, scientific, educational and medical institutions and hospitals, sanitary and epidemiological services in the next 5-10 years;

2) Expansion of long-term planning and forecasting in public administration; adjustment of legal policy, legislation on national security, state reserves, emergency situations, on the status, competence and responsibility of state bodies and officials during periods of epidemics and technological disasters and adherence of human and civil rights and freedoms;

3) Adoption of the necessary legislation in the field of health care, its modernization and re-equipment, raising the status of doctors, detailing in the legislation of their rights and obligations as well as the heads of medical institutions and government officials in this field; the creation of an effective system of advanced training and retraining of medical personnel at all levels, re-establishment of sanitary and epidemiological doctors' training that was discontinued in some countries;

4) Expansion and specification of international legal agreements on cooperation and mutual assistance in the field of medical education, scientific,

medical and biological research, strict international control of the established prohibitions in sanitary and epidemiological field on the territory of specific countries and in laboratories outside them; for this, it is necessary to reform the system of organizations of UN, WHO to more effectively integrate them into mechanisms for ensuring global, regional and national security;

5) Further introduction of digitalization in public administration, equivalent management programs and artificial intelligence, their replacement of certain categories of officials for the effective work of State in various unforeseen conditions; reducing the cost of public servants on business trips, transportation due to the widespread use of distance conferences for all kinds of meetings; in this regard, some experience of so called unrecognized digital State “Asgardia” can be used;

6) The creation of analytical institutions and services to study the expanding space activities (including man-made, environmental and epidemiological consequences), upcoming flights and the creation of settlements on the Moon by a number of countries, the planned deployment of a space economy outside the Earth and the formation of space States with space army units.

Bo Ma, Ph.D. in Law, Professor, Dean of the School of Humanities and Law, Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

*Title: “Value Shaping of “Ecological Person”:
External Standard and Internal Idea”*

People model, also called “people type” or “people image”, is a rational structure based on theoretical abstraction and logic processing. Originating from but higher than life, it serves as a theoretical tool and research method for scholars’ paradigm analysis. “Ecological person” is an important existing form of “legal person” mode which generally experiences the rising of “economic person” and reflection on “legal person” and is now striding toward “ecological person”. 2020 is definitely an extraordinary year for China and the world. On March 11, 2020, COVID-19 was upgraded as the highest “pandemic” by WHO. Its global popularization and continuous

deterioration imposed great impact on cognition of all countries toward economic development, social governance, emergency management, legal system and environmental protection. “Legal person” mode has diversified legislation demands, but the relying core value of “ecological person” needs implanting into the legislation in ecological civilization age, to respond to ecological law practice.

The *Decision on Banning Illegal Wildlife Trade, Abolishing Bad Habit of Eating Wildlife, and Effectively Protecting People’s Lives, Health and Safety* was approved by the Standing Committee of National People’s Congress of the PRC on February 24, 2020. *Regulations of Guangdong Province on Wildlife Protection and Administration* was revised and approved by the Standing Committee of Guangdong Provincial People’s Congress on March 31, 2020.

Regulations of Shenzhen Special Economic Zone on Completely Banning the Eating of Wildlife, and *Regulations of Zhuhai Special Economic Zone on Completely Banning the Eating of Wildlife* were approved by the Standing Committee of Shenzhen and Zhuhai Municipal People’s Congress. By April 18, 2020, Guangdong, Shenzhen, Zhuhai, Tianjin, Fujian, Hubei, Qinghai, Gansu, Chongqing, Jiangxi, Hunan, Xian and Shanxi of China have issued or modified local regulations on completely banning the eating of wildlife.

Why should we completely ban the eating of wildlife? Wang Chen — the Vice-chairman of the Standing Committee of NPC responded: “eating of wildlife requires reform, abandoning and innovation due to no foothold in values and scientific basis.” COVID-19 epidemic presents a great warning to China and the world, so the Standing Committee of NPC has preliminarily deliberated the draft of *Biosecurity Act* and is modifying the *Law on Protection of Wildlife* and *Animal Epidemic Prevention Law* systematically.

However, the existing legal system for public health and safety still faces insufficient legislation and inadaptation to major public health emergencies. Discussion on the values contained in “ecological person” is practically significant to abolishing bad habit of eating wildlife, maintaining ecological safety value, promoting ecological civilization construction and harmonious coexistence of mankind and the nature.

“Ecological person” is a brand-new people image suitable to characteristics of ecological civilization age and ecological safety value, with the values straightened out from external standard and internal idea. Its practical value (external standard) emphasizes on regarding the values centered on “common interests of mankind and ecology” as criteria of social activities, and its humanistic value (internal idea) advocates its value pursuit as legal coordination of multiple interests to relieve the conflicts between mankind and the nature.

Tan-Yusheng, Ph.D., Associate Professor,
School of Humanities and Law, Guangdong University
of Petrochemical Technology (Maoming, China).

*Title: “Toward a law of healthy peoples:
from the perspective of the right to health”*

With the outbreak of the Coronavirus disease (COVID-19) pandemic, the international community is forced to face the global health crisis again despite the fact that throughout the course of history, the human race has seldom succeeded getting rid of infectious diseases and global health inequalities completely. 60% of the population in the world’s poorest countries will die from infectious diseases, compared with less than 10% in rich countries. Perhaps nothing else in the world is more shocking than the huge gap between life and death opportunities. Faced with this tragic situation and extreme inequality, some philosophers have put forward some exciting plans, and it is undoubtedly regrettable that Rawls, one of the most outstanding contemporary political philosophers and ethicists, has not addressed this issue in his *The Law of Peoples*. However, if Rawls wants its philosophical blueprint for the future world the law of peoples as a “realistic utopia” to be feasible, he has to face the challenges of global health and make a reasonable response, otherwise, the magnificent building of this “realistic utopia” will collapse. Therefore, the author tries to develop Rawls’ international justice theory by introducing the idea of the right to health into the law of peoples, so as to hopefully provide a feasible philosophical plan to solve the global health problems.

Xianyang Lu, Ph.D. in Law, Associate Professor,
School of Humanities and Law, Guangdong University
of Petrochemical Technology (Maoming, China).

*Title: “Jurisprudential thinking on the power boundary of government
under the background of “epidemic prevention and control”*

The sudden attack of COVID-19 has posed unprecedented challenges to governance in the post-industrial era of mobile information networks. The task of prevention and control of highly infectious diseases has seriously tempered China’s new institutional civilization and effectively promoted the modernization of the national governance system and capacity.

1. The challenge of “epidemic prevention and control” faced by the government in the era of mobile information

There are many challenges. First, how to quickly organize a large number of medical control materials, facilities and equipment, and professionals for treatment, etc., which are needed to curb the spread of highly infectious virus and treat infected patients. Second, how to mobilize people from the relatively light epidemic area and social forces to support the serious worst-hit region, and obey the rules of epidemic prevention and control. Third, in terms of government, in particular the central government, based on the ”Lockdown” and ”Self-quarantine” policies, how to encourage the society to operate the key industrial departments and the supply normal or even additional production and key materials during the epidemic prevention and control period. Last but not least, due to the above epidemic prevention and control measures to restrict or deprive some civil rights, the popularization of mobile information technology and the awareness of public rights have been enhanced. Everyone has the possibility to start the “storm of public opinion”. The false information generated by various purposes grows and spreads in a super geometric progression through mobile media. To tackle the “Public opinion virus” and promote “network anti-epidemic” are not easy, either.

2. The jurisprudential basis of the expansion of government power boundary under the background of “epidemic prevention and control”

The boundary expansion of government power refers to that the limits of the power exercised by the government and the procedure authorized by laws and regulations is less clear than the normal situation, and the procedural interference and influence of government power on civil rights and freedom is generally greater. The core of China's reform and opening up for more than 40 years is to deal with the relationship between the government and the market. The main line of reform is almost unidirectional in the direction of distribution of rights to the market and the society. In the critical period of reform, the power boundary of the government for epidemic prevention and control is expanding due to the following jurisprudential basis. First, Humanism. The existence and behaviour of all governments should be based on human purpose, and human life is the highest value of government pursuit. Second, Utilitarianism. The interests of the most people are legitimate. For the safety of the lives and property of the majority, the rights of the minority can be appropriately deprived or restricted. Third, the legitimated government is the natural representative of the public interest. When the public interest is threatened, any type of government must take corresponding actions on behalf of the public to safeguard the public interest.

3. Limitation of emergent power of government

Under the background of “epidemic prevention and control”, the government's power is emergent government power. Undoubtedly, in the new era of China, under the constitutional principle of building a country under the rule of law, even for the purpose of epidemic prevention and control, the exercise of government power must still be based on the basic principle of legality. At present, China's laws and regulations to deal with such public health emergencies mainly include Emergency Response Law, Law on Prevention and Treatment of Infectious Diseases, and Regulation on Responses to Public Health Emergencies. Since the characteristics of such incidents are unpredictable and sudden, it is difficult to regulate the types and procedures of the government's response in advance. China's new institutional civilization requires that the establishment and exercise of emergent power of government should obey the Principle of Proportionality, the Principle of Legal Reservation, the Principle of Safeguarding the Core

Civil Rights, the principle of open and fair, the principle of professional leadership of emergency behaviours and other restrictions, in order to maintain the bottom line of the rule of law government.

Tingting Zhang, Lecturer, School of Humanities and Law, Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: “The Criminal Law Regulation of the Behavior of Fabricating and Deliberately Disseminating False Information of Epidemic”

Since January 2020, the novel coronavirus pneumonia has been widely spread in China and the world. Although all sectors of the society are struggling to fight against the epidemic, all kinds of illegal and criminal acts that hinder the prevention and control of the epidemic occur from time to time, among which the act of fabricating and deliberately disseminating false information about the epidemic is common. The behavior of fabricating and deliberately spreading false information of epidemic not only hinders the smooth development of epidemic prevention and control work, but also seriously affects the stability of social public order. In view of this situation, the relevant state organs severely cracked down on the act of fabricating and deliberately disseminating false information of epidemic. However, in the process of criminal law regulation, the theory is controversial and the practice is difficult to identify, which is difficult to achieve satisfactory results in the identification of the crime of fabricating and intentionally disseminating false information of epidemic. In this paper, in view of the problems in the process of the regulation of this act in the Criminal Law, it analyzes and gives suggestions, which are divided into the following three parts: first of all, from the legal point of view, the rationality of the crime of fabricating and intentionally spreading false information of epidemic situation is demonstrated. Secondly, the principles that should be followed in the process of criminal law regulation are analyzed and summarized. At last, this paper evaluates the choice of crime, the legal basis and the related issues of entering and leaving the crime, and puts forward the suggestions for the application of criminal law around the first paragraph of article 291-1, the second paragraph of article 291-1 and article 293 of the Criminal Law.

Ren Ying, Ph.D. in Law, Associate Professor, Research Institute of rule of law Guangdong University of Foreign Studies (Guangdong, China).

Title: "Risk management of new coronavirus transmission"

The risk management of 2019-ncov is faced with three problems: First, a series of scientific problems of risk response to major public health emergencies have yet to be solved, they include: monitoring and evaluation of the whole process of market access, operation and withdrawal; screening of Risk Factors for public health; formulating guidelines for rapid risk assessment of major public health emergencies in China; and promulgating guidelines on public health safety thresholds and coverage, the Risk Grade Index of major public health emergency is defined, the corresponding disposal strategy and decision support are formed, and the best strategy selection rules are made. Secondly, the research on the risk response of major public health emergencies is limited to the microcosmic angle such as method approach, case analysis, and so on, at present, the theoretical research on the coordination of the overall distribution and the whole process mechanism of the risk response to the major public health emergencies is relatively weak, in the research perspective, the subject field of vision, the technical route, the regulation procedure all present the decentralization, the fragmentation, has not realized the multi-subject, the multi-method effective link coordination; The research on the risk response of major public health emergencies is still at the level of connotation carding, but there is no in-depth and detailed analysis on the specific problems of rapid risk assessment, decision support and Response Mechanism of major public health emergencies. How to provide intellectual support for solving the key scientific problems involved in major public health emergencies through the establishment of a risk response mechanism is undoubtedly an important issue to be urgently solved in China's development.

Chen Xinghua, Associate Professor, School of Humanities and law,
North China University of Technology (China).

*Title: “Legal Thinking on The Participation of Traditional Chinese
Medicine in Public Health Emergencies”*

The curative effect of traditional Chinese medicine in the COVID-19 epidemic situation has been more and more affirmed. In the medical system dominated by western medicine, many obstacles need to be overcome for traditional Chinese medicine to participate in the response to public health emergencies, including natural institutional difficulties, insufficient regulatory power of traditional Chinese medicine, lack of provisions of traditional Chinese medicine in the legal system of public health emergencies, lack of rational understanding of traditional Chinese medicine by the public and the dilemma of folk traditional Chinese doctor practice. In order to give full play to the role of traditional Chinese medicine in the response to public health emergencies, it is necessary to improve the relevant laws of public health emergencies, improve the status of local departments of traditional Chinese medicine, strengthen the promotion of the development of traditional Chinese medicine, broaden the field of traditional Chinese medicine in the treatment of public health emergencies, and open up the participation of folk traditional Chinese medicine in public emergencies the channel of medical treatment.

Sergiy Kuznichenko, Doctor of Science in Law, Professor, Colonel of
Police, First Vice-rector of the Odessa State University of Internal Affairs
of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine (Odessa, Ukraine).

*Title: “Emergency legal regimes as the legal form of a public security in
counteraction pandemic coronavirus COVID-19”*

Today the world community is confronted with conflicting reality, on the one hand this is a positive aspect of globalization — the unprecedented growth of information, technological, communicative and other abilities of the person, the other negative — the gain of the hazards that pose a serious

threat to the national security of individual States, and for public safety in the world (terrorist acts, wars, religious conflicts, natural disasters and manmade disasters, etc., and now the pandemic coronavirus COVID-19).

Protection of the rights and freedoms of man and citizen is one of the most pressing challenges of our times that long from the sphere of interest of individual States and human rights organizations moved into the category of priority for the international community. A large number of global threats of various degrees of complexity requires the creation of special organizational-legal mechanisms of regulating social relations that arise during emergencies. Restrictions of fundamental rights and freedoms of man today provides a special complicated procedure, that limit the arbitrariness of the state in the face of global danger. Leading among them is the complex Institute of emergency legal regimes, a key legal element of national security in the developed world.

Legitimate restriction of the legal status of citizens, as the implementation of emergency legal regime is the basis of a special form of legal regulation, the specificity of which is in the nature of legal influence on the relations in such circumstances is expressed in the establishment of a regime of legal restrictions. The extension of the competence of the management bodies allows them a certain way to change the coercive impact on citizens and legal entities (not individuals, but the population of the whole territory). The restriction of the rights and freedoms of citizens on the territory of emergency legal regime is legitimate, it directly follows from the legal nature of this Institute and, ultimately, is to protect the fundamental rights and freedoms of citizens. Restriction of human rights in such circumstances is essential and necessary measure, which is temporary, which is essential to achieving the goals for which the emergency legal regime is entered.

However, the quarantine has been imposed in most countries of the world, and therefore introduced to ensure different kinds of quarantine measures modal laws, require further scientific studies of the Institute of emergency legal regimes of its formation and further development. Therefore, it is necessary to comprehensively investigate the organizational and legal foundations of the Institute of Emergency Legal Regimes, the system of general and special entities providing them, their legal status

and the application of coercive measures, to develop and justify a number of provisions and practical recommendations for further directions of the theory of this institute.

Mykola Pykhtin, Doctor of Science in Law, Professor, General of Police (3rd rank), Deputy Head for Marine Security of the State Company “Specialized Sea Port “Olvia”” (Mykolaiv, Ukraine).

Title: “Legal issues of countering the coronavirus disease in the field of shipping”

For the past several years I have been working in the shipping industry which is sensitive to epidemiological threats. In this context, I consider it necessary to share the practice of countering the coronavirus disease at the Specialized Sea Port “Olvia” (Mykolaiv, Ukraine).

Our first action was the restriction of the port staff from contacting members of foreign vessels. The business processes of the structural units of the Port Administration were reviewed. Where possible, workflow and other aspects of ship-to-port interaction were transferred to e-mail correspondence. In cases where contact with the seafarers could not be avoided, port personnel were provided with available protective equipment.

At the same time, work has been conducted with each company representing the interests of the administrations of ships calling at the ports. Even before the introduction of the government restrictions on movement for foreigners, the captains, in a polite manner, were informed that coming ashore is not advisable and members of the ship crew should avoid contact with port staff as much as possible. It should be noted that in all cases without exception, the administration of the ships worked in close cooperation with us, and no conflict situations had arisen.

With the increase of quarantine measures at the national level, the aforementioned actions of the port administration were in fact legitimized. That is, we proactively responded.

However, despite the quarantine restrictions, the business activity of the Specialized Sea Port “Olvia” did not weaken. All of its administration

services work smoothly and efficiently. Objective inconveniences of the quarantine for the port partners are compensated by constructivism of its staff and the general willingness to quickly resolve any problematic matters.

As of January-April this year, the number of ship arrivals and the cargoes turnover of the Sea Port “Olvia” increased almost twice compared with the same period last year.

Therefore, thanks to the correct and timely administration of the COVID-19 counteraction, the business activity of the Sea Port “Olvia” has not decreased.

Thank you for your attention!

Sergey Krichevsky, Doctor of Science in Philosophy, Professor,
Senior Research Fellow, Institute of the History of Science
and Technology named after S.I. Vavilov of
the Russian Academy of Sciences (Moscow, Russia)

*Title: “New ideas, rules, ways to preserve the species “Homo sapiens”
and humanity in the context of pandemics,
and the potential of aerospace and other technologies”*

Pandemics as global catastrophes pose a real threat to the species “Homo sapiens” and the existence of all mankind. The COVID-19 pandemic has once again raised the question of “to be or not to be” for each of us, our families, countries, and the entire community of people on Earth. There were many complex contradictions and failures at all levels of government in States and the world community, which led to a global socio-economic crisis. It also shows that the shortcomings in the legal regulation.

To overcome the crisis and effectively address the problem of pandemics, new ideas, rules, methods, technologies are needed to correct mistakes and work ahead of the curve, to create and implement a new model of the future in the public consciousness, national and international law and management practice.

Paradoxically, modern international law created and developed under the auspices of the UN [1] in the paradigm of human rights, national and

international security, and sustainable development, still lacks the necessary foundations, acts and norms dedicated specifically to the conservation of the species *Homo sapiens*.

We protect and protect many species of living creatures on Earth, biodiversity in the context of the environment, and objects of natural and cultural heritage [1]. However, we absolutely forgot to formulate and accept as the highest priority the preservation of the human species “*Homo sapiens*” as a unique living being and the basis of humanity in the paradigm of survival, which is extremely important in the 21st century in the growing flow of global risks of pandemics and other natural and anthropogenic disasters.

As a result, the model, rules and practice of modern law have a large “hole” in the priorities, goals and mechanisms of regulation, are far from perfect, which does not allow us to effectively manage the development of society, ensuring security in the context of pandemics and other global challenges.

Necessary and suggested:

1. Recognize the conservation of the species *Homo sapiens* as a new top priority and initiate, develop, and adopt under the UN auspices the “Universal Declaration on the conservation of the species “*Homo sapiens*”.

2. Taking into account paragraph 1, adjust and Supplement legal relations in all spheres of activity, industries, including in order to use the potential of new aerospace and other technologies for:

2.1. forecasting, monitoring, prevention, localization, elimination of pandemics and other global disasters on Earth, including cross-border and information aspects;

2.2. creation and reliable storage of the genetic Bank of man and humanity.

3. To Supplement the acts of space law with the priority of preserving the species “*Homo sapiens*” and humanity on Earth and in space, with specific directions and goals, including saving humanity, creating a “cosmic” human and an Autonomous population of “reserve” humanity outside the Earth, in space settlements in earth orbit, on the Moon, etc., storing the genetic Bank of human and humanity — for survival and reproduction in the event of a global catastrophe on Earth [2].

References

1. United Nations. <https://www.un.org/en/>
2. Krichevsky, Sergey. Creation of a “Cosmic” Human: Ideas, Technologies, Projects, Experience, Risks, Limitations and Prospects // Future Human Image. 2020. Vol. 13.

Roman Melnyk, Doctor of Science in Law, Professor,
Head of the Department of Administrative Law,
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine).

*Title: “The limits of authority of the government authorities
at the sphere of counteraction of infectious diseases spread
(case of COVID-19 counteraction)”*

Authority limits of local self-government bodies in the area of combating the spread of infectious diseases (on the example of COVID-19). In order to prevent the spread of COVID-19 in Ukrainian cities, particularly in Kyiv, various restrictive measures were introduced. Thus, the Standing Committee on Technogenic Environmental Safety and Emergency Situations (hereinafter called “Committee”) made a decision according to which the work of catering establishments (restaurants, cafes, bars, etc.), all commercial establishments (except grocery and hardware stores, pharmacies), then hotels, hostels, sports complexes, museums and entertainment venues was prohibited in Kyiv.

The above-mentioned restrictions are an invasion (interference) of the state, through the local government bodies, into the property right, guaranteed by Article 1 of the First Protocol of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (hereinafter called the First Protocol). Ownership is not absolute and the State may interfere with it, but certain requirements based on the jurisprudence of the European Court of Human Rights must be respected.

The analysis of the Ukrainian legislation strongly proves that the Committee had no right to make such a decision. These decisions should be made by respective municipal authorities.

In addition, it should be emphasized that the legislator did not specify the competence of local authorities to establish a specific procedure for preventive and anti-epidemic measures. In fact, both “soft” (for example, the obligation to wear masks) and extremely severe restrictions (such as restriction on movement outside the house and on communication with individuals outside the house) are introduced.

In my opinion, the following rule should be applied: “the higher the level of interference with the rights of citizens, the more specific and clear the conditions and procedures of such interference should be”. Especially when it concerns intrusions into fundamental rights of individuals.

Therefore, it can be argued that the Committee ‘s decision to prohibit the functioning of private institutions violates the property rights, since such interference does not have any legal grounds under Article 1 of the First Protocol of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. Besides, it means that once the quarantine is over, Ukraine may face a large number of legal cases concerning the recognition of such restrictions as illegal. Moreover, people may claim restitution for the damages caused to them.

Volodymyr Kurylo, Doctor of Science of Law, Professor,
Honored Lawyer of Ukraine, Academician of the National Academy
of Higher Education of Ukraine and the Academy of Administrative Law,
First Vice-Chairman of the Academy of Administrative Law,
Chair of the Department of Administrative and Financial Law
of the National University of Life and Environmental Sciences
of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

*Title: “The legal aspect of quarantine imposing in Ukraine for the
coronavirus COVID-19 counteraction”*

At the time when a pandemic coronavirus is raging on the planet, there is increasing debate in the various countries around the world about the legality and / or feasibility of introducing quarantine measures. The motivation behind these discussions lies in the legal nature (legal mechanism) of

implementing such measures and the economic basis — their impact on the economic life of the state.

So let us try to consider the quarantine measures to counter the spread of COVID-19 through the lens of law.

According to the part 1 of Article 3 of the Constitution of Ukraine a person, his life and health, honor and dignity, integrity and security as the highest social value in Ukraine, according to the Part 2 of the current Article: “Human rights and freedoms and their guarantees determine the content and orientation of the state. The state is responsible to the person for its activities. The establishment and protection of human rights and freedoms is the main responsibility of the state. “

According to the part 2 of Article 6, the bodies of legislative, executive and judicial power shall exercise their powers within the limits established by this Constitution and in accordance with the laws of Ukraine, and in accordance with the norm enshrined in Part 2 of Art. 19, state authorities and local self-government bodies, their officials are obliged to act only on the basis, within the powers and in the manner provided by the Constitution and laws of Ukraine.

In addition, in the context of the problem we are exploring, it is necessary to focus on another constitutional provision, which is enshrined in Article 8 of the Constitution of Ukraine. The principle of rule of law is recognized and enforced in Ukraine (Part 1). The Constitution of Ukraine has the highest legal force. Laws and other legal acts are adopted on the basis of the Constitution of Ukraine and must comply with it (Part 2).

Thus, we have seen the constitutional and legal regulation of relations in the state of Ukraine regarding the priority of the activity of the state and the grounds, boundaries and ways in which the state should act in the person of state bodies and bodies of local self-government, namely: that the content and activity of the state are aimed at securing the rights and human freedoms and their safeguards and is its main duty. In this case, state authorities and local self-government bodies, their officials are obliged to act only on the basis, within the powers and in the manner provided by the Constitution and laws of Ukraine.

The next level is the by-law level: On March 11, 2020, the Cabinet of Ministers of Ukraine adopted a decree № 211 “On Prevention of Acute COVID-19 Acute Respiratory Disease Caused by the SARS-CoV-2 Coronavirus” in Ukraine, which introduced a number of restrictions on individuals, legal entities and individuals including restrictions on freedom of movement, business, etc.

There is a ground for discussions on the legality/ illegality of quarantine measures is contained. That the measures are introduced by the Cabinet of Ministers of Ukraine resolution, not by law, since according to the supporters of the position on the illegality of quarantine, the Constitution of Ukraine guarantees the rights and freedoms of citizens, which can be restricted only by law (Art. 33 of the Constitution of Ukraine), not by-law (in our case, the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine).

To end further discussions on the legality of COVID-19 quarantine enforcement by a resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, I draw attention to the following provisions of the current legislation of Ukraine, for which I repeat: Part 1 of Article 3 of the Constitution of Ukraine recognizes the highest social value in Ukraine, in particular, a person, his life and health, safety. In order to implement this constitutional provision, in view of another constitutional provision that restrictions on the rights and freedoms of citizens may be established by law, a number of laws were adopted in our country aimed at regulating relations in the sphere of sanitary and epidemiological well-being, including in the field of population protection from infectious diseases. We are interested in the only law that puts an end to any discussions about the legality of the introduction of quarantine measures by the Cabinet of Ministers of Ukraine resolution — the Law of Ukraine *On Protection of the People against Infectious Diseases* of April 6, 2000 № 1645-III (with further amendments and additions). For this purpose I will give the full text of Art. 29 of the said Law of Ukraine:

Article 29. Quarantine

The Quarantine is established and canceled by the Cabinet of Ministers of Ukraine. {Part One of Article 29, as amended by Law No. 5460-VI of 10/16/2012}

The issue of quarantine is brought before the Cabinet of Ministers of Ukraine by a central executive body responsible for shaping state health policy, on the submission of the Chief State Sanitary Doctor of Ukraine. {Article 29 is supplemented by a new paragraph in accordance with Law No. 5460-VI of 16.10.2012}

The decision to establish quarantine, as well as to abolish it, is immediately communicated to the population of the respective territory through the media.

The decision to establish quarantine shall specify the circumstances that led to it, determine the boundaries of the quarantine territory, approve the necessary preventive, anti-epidemic and other measures, their executors and terms of holding, set temporary restrictions on the rights of individuals and legal entities and additional duties that are imposed on them, the grounds and procedure for mandatory self-isolation, stay of the person in the observatory (observation), hospitalization to temporary health care institutions (specialized hospitals). Quarantine is set for the period necessary to eliminate an epidemic or outbreak of a particularly dangerous infectious disease. During this period, the operating modes of enterprises, institutions, organizations may change, and other necessary changes may be made regarding the conditions of their production and other activities.”

So, we can draw conclusions:

1) in our country quarantine to prevent the spread of COVID-19 was introduced by a resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine in accordance with Art. 29 Law of Ukraine “On Protection of the People against Infectious Diseases” of April 6, № 2000 1645-III;

2) temporary restrictions on the rights of natural and legal persons and the additional duties assigned to them, which are established by the above-mentioned resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, are explicitly provided by this law, and therefore are constitutionally justified and do not contain violations of the Constitution of Ukraine;

3) quarantine restrictions were introduced to fulfill the constitutional norm (Part 1 of Article 3 of the Constitution of Ukraine) on ensuring epidemic safety of a person, his life and health as the highest social value in the country;

4) the timely introduction of quarantine measures has had a significant positive effect on the prevention of the spread of the disease of the population of the state to a life-threatening infectious disease, which is a pandemic of global scale with many thousands of human casualties: yes, as of April 22, 2020: — 2565258 people, died — 177501 people, including:

USA: infected — 825306, died — 45075

Spain: infected — 204178, died — 21282

Italy: infected — 183957, died — 24648

France: infected — 159300, died — 20796

United Kingdom: infected — 130184, died — 17337

Russia: 52763 infected, 513 dead

Ukraine: infected — 6592, died 174

The statistics speak for themselves.

In my deep conviction, in order to preserve human lives, the state must take all the measures envisaged by the current legislation, even if it is restrictive for the citizens, since there is nothing more valuable in human life than human life itself. Comparing the number of human casualties from a pandemic and the economic loss of the state from quarantine measures is a matter of moral and ethical dimension, and is therefore not the subject of this scientific and legal study. At the same time, it should be noted that in the process of quarantine measures implementation in Ukraine there are a considerable number of questions concerning state guarantees to citizens, in particular to certain categories of workers, such as physicians, workers of the branches of critical infrastructure, entrepreneurs, efficiency of medical aid, and in general — the ability of the state the authorities to provide for the vital needs of the population in quarantine conditions, which, as the practice of state activity in the last month shows, can be reasoned to say a lot.

I wish all the participants in the conference and all the people of planet Earth good health and the soonest possible overcoming of this common calamity with the least loss. I urge everyone to review life's priorities and understand, finally, that planet Earth is our common home, where there are no closed rooms, where all the problems of the human race are the same for all and edible for all. This is the only way the human race has a future!

Muslim Khassenov, Ph.D., adjunct assistant professor in M.S. Narikbayev
KAZGUU University (Kazakhstan, Nur-Sultan).

*Title: “Legal support of the anti-crisis social and economic measures in the
context of counteraction to coronavirus disease (COVID-19)
in Kazakhstan”*

Regarding the announcement by the World Health Organization of the new coronavirus COVID-19 as a pandemic, for the first time in the country’s history from March 16 to May 1, 2020, the state of emergency was introduced throughout the Republic of Kazakhstan (hereinafter — RK). For the duration of the emergency, in particular, such measures and time limits as quarantine were established, the operation of objects with a massive crowd of people was suspended. In the capital and major cities introduces restrictions on the movement of people, as well as the entry / exit of vehicles, the movement of public transport.

Experts assume reasonable assessment of the current situation as so-called “ideal storm”: a pandemic, volatility in the commodity and stock markets, the oil crisis are superimposed on the imbalances of the global economic system that have accumulated over recent years.

In such conditions, an urgent task arises to maintain the economy and incomes of the population in order to prevent economic collapse and social upheaval. Many governments take measures to support the economy, allocate funds for social payments to citizens who have lost income.

In Kazakhstan, since the introduction of the emergency regime, along with restrictive measures, anti-crisis measures to support the economy have been taken. The sectors of the economy most affected by quarantine measures were identified and a set of measures to support them was implemented. Conventionally, all measures can be combined into four groups:

1. Tax benefits

The following are exempted for 2020: 1) all individual entrepreneurs from paying income tax; 2) from property tax — large shopping facilities, cultures, sports and other facilities with a massive crowd of people; 2) from the land tax on agricultural land — agricultural producers. For 6 months of 2020 (from April 1 to October 1) SMEs in the most affected sectors of

the economy are exempted from taxes and other payments from the payroll fund (catering, certain trade sectors, transportation services, consulting services, IT sector, tourism etc.). In addition, all other SMEs were granted a postponement of payment of all types of taxes and other obligatory payments for a period of 3 months, without charging fines and penalties.

2. Bank benefits

One of the support measures was the suspension for up to 90 days of payment of the principal debt and interest on all loans to citizens and SMEs affected by the crisis.

3. Social benefits and food packages for socially vulnerable groups

The government made a decision to all self-employed and unpaid SME workers to pay social benefits in the amount of monthly minimum wage. Disabled persons and officially registered unemployed are also provided with free grocery sets.

4. Concessional lending programs for priority projects

Since 2019, a unique program “Economics of Simple Things” has been implemented in the Republic of Kazakhstan, according to which the state reduces the cost of loans to entrepreneurs up to 6% for up to 10 years, which allows creating favorable conditions for financing projects. The program is aimed at targeted financing of manufacturing industries and socio-economic projects. In connection with the pandemic, funding for this program has been increased to \$ 4 billion. Through this program, a significant substitution of imported goods for locally produced goods is expected.

Therefore, the introduction of a special legal regime with unprecedented prohibitions and restrictions violated not only human rights and freedoms, but also the foundations of the economic system. The state, strengthening measures of guardian and responsibility in some areas of activity (public order, public health) as a “night watchman”, weakens regulation and control, significantly enhances incentives in other areas (fiscal regulation, social security), thereby compensating costs of society.

In this regard, we are witnesses of a new socio-economic and legal model of the state as a possessor of sovereign power in conditions of complete self-isolation from the outside world.

References

1. Resolution of the Government of the Republic of Kazakhstan dated March 20, 2020 No. 126 “On measures to implement the Decree of the President of the Republic of Kazakhstan dated March 16, 2020 No. 287” On further measures to stabilize the economy”
2. Resolution of the Government of the Republic of Kazakhstan dated March 27, 2020 No. 141 On measures for the implementation of Decree of the President of the Republic of Kazakhstan dated March 16, 2020 No. 287 “On further measures to stabilize the economy” on tax policy issues
3. Resolution of the Government of the Republic of Kazakhstan dated April 20, 2020 No. 224 “On further measures to implement the Decree of the President of the Republic of Kazakhstan dated March 16, 2020 No. 287” On further measures to stabilize the economy “on taxation issues”
4. Resolution of the Board of the Agency of the Republic of Kazakhstan on regulation and development of the financial market dated March 22, 2020 No. 17 “On measures to support the population and business entities during a state of emergency”
5. Official website of the National Chamber of Entrepreneurs of the Republic of Kazakhstan Atameken: <https://atameken.kz/>

Wiktor Moźgin, Ph.D. Student of Cultural Studies,
Faculty of International and Political Studies,
Jagiellonian University in Cracow (Cracow, Poland).

Title: “Freedom of Post-modern Society during and After a Pandemic”

The second half of the twentieth century and the beginning of the twenty-first century is a transition period between the modern world, in which the idea of the imperfection of material existence and the possibility of improving this state prevailed by subjecting all processes to reason, and the post-modern world, which in the understanding of Zygmunt Bauman, deprives itself of the need for any moral theories — ethics, philosophy, religion, beliefs — and society

has the ability to independently define moral principles, without resorting to assumptions and processes based on the Cartesian idea of the rationality of truth. Social affirmation of the post-modern world boils down primarily to the concept of guaranteeing universal freedom on a world-view and moral level. Nevertheless, this does not mean that today we are dealing with an uncontrolled state, because in certain crisis moments we agree that our freedom, not only moral and ideological, should be limited in the name of the principle of security for us all. Important in this context is the very understanding of freedom, which was precisely defined Friedrich von Hayek in his *Constitution of Liberty*. Freedom does not only mean that man has both the opportunity to choose and carries his burden. He [person] must bear the consequences of his actions, which means that freedom and responsibility are inseparable.

Today, during a pandemic caused by the SARS-CoV-2 virus, the Bauman paradigm of the post-modern world is collapsing. This is primarily due to the responsibility that should be borne for decisions taken both during and after the pandemic has ended. Responsibility in post-modern times has become an unpopular concept, a word that pragmatic thinkers [researchers] avoided because it was received with reluctance and boredom by an individuated generation that was able to create its own morality, and with it an approach to specific problems. Postmodernity also frees people from the past and the need to remember. Therefore, the past does not create a common continuous structure of events with the present. There is a hermeneutic approach to experiencing everyday life as something completely new. Milan Kundera in one of his works emphasized that existence without deeper emotions is meaningless, everyday life, everyday matters are light, yet they do not bring satisfaction. Contemporary society by falling into the trap of permanent consumerism and a nomadic way of life in a globalized world has broken with a sense of responsibility for its future and with this the paradigm of freedom has been violated. Today, the principle of social solidarity has been reversed, because today solidarity is being isolated from others. Furthermore, post-modern society has reached the point where the concept of freedom is inseparable from the concept of responsibility. According to George Bernard Shaw, freedom means responsibility, which is why most people fear it.

The after-pandemic world [in relation to the postmodern world] will be different, first and foremost, due to the issue of freedom, which each of us will be able to voluntarily renounce in favour of our own security. Over time, this restriction will become the norm and will come into force as common as restrictions associated with passing airport controls after September 11, 2001. Certainly, new norms and obligations will be imposed on us and then legalized, which will initially constitute a restriction on our freedom. Nevertheless, it results, referring to the words of Alain Finkielkraut, from the weakness of man and his fear of being responsible for his actions. Therefore, the paradigm of the post-modern world will certainly change radically due to the impact of the pandemic caused by the SARS-CoV-2 virus.

References

1. Bauman Z., *Liquid Modernity*, Cambridge, 2000.
2. Bielecki J., *Alain Finkielkraut: Wirus zatrzymał chocholi taniec konsumpcjonizmu*, "Rzeczpospolita. Plus Minus", 10.04.2020, [online: <https://www.rp.pl/Plus-Minus/304109996-Alain-Finkielkraut-Wirus-zatrzymał-chocholi-taniec-konsumpcjonizmu.html>].
3. Hayek von F., *Constitution of Liberty*, London, 1960.
4. Kundera M., *The Unbearable Lightness of Being*, New Your, 1984.
5. Shaw G. B., *Man and Superman: Maxims for Revolutionaries*, London 1903.

Denys Svyrydenko, Doctor of Science in Philosophy,
Professor of the School of Humanities and Law,
Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).
*Title: "Pre-modern Society, Modern Society, Post-modern Society...
Post-COVID Society?"*

We all are the spectators and the participants of the intensive modernization processes of the national societies and the civilization in general, caused by COVID-19 pandemic. The Humanity is a social organism, which have one's

own evolution forms. Using the terms of social sciences, we can say, that human civilization passed some stages of one's development, which were conceptually explained by the theories of Pre-Modern, Modern and Post-Modern Societies.

All of the mentioned concepts, standing of the traditional methodology for humanities and social sciences, use the ethical statements, anthropological project, etc. as “coordinates”, “narratives”, etc. for understanding of every new evolutionary step. For example, Pre-Modern Society (since the beginning of the Humanity — up to 15-17th centuries) offered the narrative of the natural law, barbarism and irrational religious beliefs, etc.; Modern Society (17-20th) actualized the “pathos” of humanistic values and rationality, respect on the legitimized forms of political sphere of society, etc.; the Post-Modern one offers the rejection of the previous statements, fluidity of the ethical concepts trying to reduce the role of the state and corresponding social mechanisms into the person's life.

From the one hand, mentioned steps are the logical respond of the long-term evolution of the social architecture. None of them were caused by the need to change the way of “being” eventually, they are results of the cultural evolution. In 2020, we can see the challenges, which can produce new Post-COVID cultural reality. And, the most interesting, the essence of new ethical fundament and anthropological project can be the mix of all the previous evolutionary steps: the role of human's life can be re-estimated; the lack of trust on the state can be changed by the “hope for survive”, etc.

The discussion on the ways of the Humanity development is infinite and is traditional for philosophy and social sciences. This discussion has been actualized by the perspectives of Industry 4.0 challenges, the series of publications (Nassim Taleb, Yuval Noah Harari and other modern intellectuals). The philosophical discourse is also compassed by the challenges: the 24th World Philosophical Congress has been held in Beijing (China) and has been called “Learning to be Human” (from August 13 to August 20, 2018). So, intellectual searches in our period of civilizational development were resonated with the unexpected challenges of COVID-19. This report is just an ambition to underline the need of substantiation of the

new social paradigm and openness for the discussion of the corresponding issues at the Post-COVID epoch.

Vozyak Oksana, Ph.D. in Law, Associate Professor, and **Nurlan Niyetullayev**, Senior Teacher, Department of Criminal Justice, M. Narikbaev “KAZGUU” University (Nur-Sultan, Kazakhstan).
Title: “Change in the Criminal Situation in Total Quarantine”

The situation with the ubiquitous spread of coronavirus has significantly affected the accustomed way of life in all spheres of human activity. The introduction of “rigorous” and “soft” isolation measures in many countries has led to structural changes in the current processes of society management and interaction of components of society.

The changes influenced the crime situation in general, and its internal structure, in particular. In the first weeks after the introduction of the state of emergency, law enforcement agencies, represented by their leaders, rushed to report on a significant decrease in the level of recorded crime. Specifically, the representative of the Almaty police Department noted a decrease in overall crime in a particular city against the background of quarantine in the first two weeks by 52.1 %, and theft of property diminished by 58.7 %.

In addition, some researchers began to compare the indicators of this period with similar indicators in different periods of economic and political crises.

However, as apart of our speech, I would like to note some points that do not allow us to “enjoy” false forecasts. Indeed, a superficial analysis of the current situation gives grounds to assert that the restrictive measures introduced within the framework of quarantine and state of emergency have the effect of reducing absolute indicators (for some types of criminal activity, a decrease of more than 50%). At the same time, the very internal structure of crime in the Republic under conditions of full or partial restriction of movement or functioning of channels of criminal schemes (means sales channels, criminal-victim relationships, etc.) is being reconstructed, “moving” from the socially dangerous to the interpersonal dangerous plane.

In other words, we see that “crime as an abstract phenomenon” is being played out in the current conditions in different areas — family and household relations, financial fraud, in general, economic relations, cyberspace, and etc.

We assume that in the first weeks of the quarantine and state of emergency, crime showed a real decrease in indicators for the main points. However, the anti-crisis measures taken by state authorities to reduce social tension, neutralize and mitigate the economic consequences of the pandemic caused a response from the “criminal”.

Family and domestic conflicts, violations of public order, and attacks on law enforcement officers (police officers involved in ensuring isolation at roadblocks and in certain areas of localities) have increased. In addition, in the current situation, there is a certain unrestrained dissemination of various types of fake messages, fraudulent schemes for seizing social benefits, etc.

The indicators of registered crime in the Republic as a whole are as follows (the comparison will be made based on the results of the first three months of 2019 and 2020): overall crime compared to the same period last year fell by 23.9 per cent. It is interesting that with such indicators of General crime reduction, reverse changes occur within it (both in absolute and comparative indicators). In particular, the volume of registered serious crime has changed — from 9.6 % in 2019 to 29.2% in 2020, while the most common “moderate” crime has decreased from 73.8% to 50.8 %.

With regard to specific types of crimes, there has been an increase in homicides, incitements of suicide, criminal offences against the family and minors.

Despite such data, we believe that it is premature to draw far-reaching conclusions based on the results of the first month of the imposition of the state of emergency and quarantine, since most other socio-economic factors, indicators, and it seems that crime will “recoup” after the removal of restrictive measures. The handicap that the society has received due to the introduced isolation measures can be won back by a large margin, since the sharp deterioration of material security of a significant part of the population due to loss of connection with sources of income will force unstable elements in the criminal plan to operate more actively. As a result, after the removal of

state of emergency and quarantine, a considerable increase in crimes against property, illegal drug trafficking, etc. is predicted.

In contrast, existing circumstances have enabled law enforcement agencies to substantially improve their skills in fighting against crime, analysing the distribution channels of prohibited items, identifying their potential sources, and etc.

Mykhailo Loshytskyi, Doctor of Law, Professor, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine. Private Institution “Scientific Institute of Public Law” (Kyiv, Ukraine), and **Larysa Soroka**, Ph.D. in Law, Associate Professor, Scientific Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine).

Title: “Adjustment Areas of Space Activity Developmental Prospects after Overcoming COVID-19”

Obviously, the space activity is a unique kind of human activity that is becoming increasingly relevant today.

On the one hand, it is transnational, global, and, on the other hand, it is national and individual. In the context of worldwide quarantine caused by the outbreak of the COVID-19 pandemic, this impact has increased even more. Our dependence on space technology and services (Internet, communications, telemedicine, etc.) puts space sustainability at the forefront.

The United Nations was the initiator of the development and adoption of international instruments for the sustainable development of all Mankind and space activities. As early as September 2015, the UN adopted a landmark document — a Roadmap for Sustainable Development in World Society, consisting of 17 goals — the Sustainable Development Goals (SDGs) to be achieved in each country by 2030 [1]. The stated goals are a continuation of the Millennium Development Goals (MDGs) [2] and include a set of unique tools to help solve the problems of protecting the planet from negative impact, equal access to resources, meeting a range of social needs, and more. A Working Group on Long-Term Sustainability of Space Activities was set up to implement the declared CSFs in space activities at the UN. Within the framework of the work of that group, twelve Guidelines for the Long-term

Sustainability of Outer Space Activities were agreed in 2016 at the fifty-ninth Session of the Committee on Peaceful Use for Space [3].

At the same time, the adoption of updated international principles of space activity only partially addresses the problems that arise during space exploration at the present stage. As noted in the above-mentioned international instruments, the development of space activities must meet the needs of today with due regard to the needs of future generations. After all, the use of surplus resources just to show “their power” is no longer relevant. Space activities, first and foremost, should promote the safety, survival and development of the Mankind, and promote the friendly cooperation of the peoples of all countries. In such circumstances, sustainable development is an inevitable process, since it involves the transformation of an outlook based on the use of new approaches to developing a holistic concept of the Universe, the idea of the unity of the world and its close connection with space through the creation of new legal standards.

So, after overcoming COVID-19 in Ukraine, the urgent issue is the development of a new space doctrine, whose rules are developed to not only balance the implementation of space activities and protect the space environment, but also include the issue of sustainable development on the Earth. It is a good idea, since space activity, which cannot give real or potential socio-economic benefits to Humanity in the long run having lack no sense.

Therefore, relying on space-based modernization needs to be guided by the Guidelines for Long-Term Sustainability of Space Activities, which are intended to support the development of national and international space security practices and frameworks in the future, we must try to increase their flexibility in adapting to specific national circumstances and creating legal basis for developing a new concept that covers and addresses all of the above issues (including the current and possible epidemic challenges).

References

1. The Sustainable Development Goals (2015) <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

2. A/RES/55/2 (2000). United Nations Millennium Declaration. Resolution adopted by the General Assembly 18 September. https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_55_2.pdf
3. A/71/20 (2016). Report of the Committee on the Peaceful Uses of Outer Space Fifty-ninth session 8-17 June. <https://undocs.org/en/A/71/20>

Weizhen Gao, Ph.D., Associate Professor, School of Foreign Languages, Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).
Title: "Research on discourse power in Epidemic Prevention and Control"

At the beginning of the coronavirus outbreak in China, many Western media and public opinions comment with arrogance and prejudice, and even denied Chinese anti-epidemic practices, and issued many fallacies such as "China strict prevention and control measures violated human rights", "despotic government". The politicians led the battle of public opinion, calling the novel coronavirus as "Chinese virus", stigmatizing China, and setting off an anti-China wave. For the sake of their own interests, a few Western politicians have changed the virus tracing work from academic issues to political issues in an attempt to divert the disaster and divert domestic contradictions. During the epidemic, China promptly notified the countries of the world about the epidemic and carried out technical cooperation. However, some Western governments not only did not take active measures to prevent the spread of the virus, but also organized various large-scale activities, wasting the precious window period that China paid a huge price for, eventually made the domestic epidemic out of control.

As Chinese anti-epidemic has obtained periodical results, all domestic enterprises have entered the state of resumption of work. The Chinese plan and the Chinese model have gone global with Chinese anti-epidemic experience, personnel assistance and various anti-epidemic resources. It is an important reason for the decline of the influence of Western discourse power.

Chengzhang Zou, Ph.D., Associate Professor, School of Marxism,
Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China)

*Title: “A Comparative Study of 1910 Plague in Harbin
and Novel Coronavirus disease and Control Government Intervention”*

Human history can be said to be a history of confrontation with diseases. Almost every country has experienced a war against pathogenic microorganisms. The plague was first released in Manzhouli on October 25th, and spread to Harbin, the center of North Manchuria on November 8th. After that, the epidemic spread to the Northeast and North China Plains. It was this plague struggle that truly opened the prelude to the earliest scientific epidemic prevention work in modern China. Although the last Qing government was poor and weak at the time, under simple medical conditions, it was controlled in a very short time through government intervention. The source of infection, cutting off the transmission path of the virus while protecting susceptible people, thus winning the war between humanity and the plague. Although the incident has passed 110 years ago, for many researchers, the disaster that claimed the lives of more than 60,000 people is still of historical research. At the same time, it still leaves a lot of valuable experience for future generations in the aspects of organizational management, implementation of measures, medical rescue, epidemic prevention and quarantine.

Kyrylo Dramarenko, Ph.D. in Philosophy (Mykolaiv Ukraine).

Title: “Socio-philosophical vision of public relations during global epidemics”

The establishment of international relations provides an opportunity not only to combine efforts in the fight against the virus, but also to discuss the prospects of expanding partnership in the new environment. There are prerequisites for this — the accumulated rich experience in implementing joint projects, the general tasks of socio-economic modernization. Today we are witnessing a difficult, turbulent situation in world affairs. The objective process of establishing a new, more equitable polycentric world order

is accompanied by crises in various regions, and risks of reducing the effectiveness of the global governance system. This directly affects the interests of all countries.

A convergence of approaches during a pandemic is possible only as a result of an open exchange of views, a reasoned search for common ground. This is the opportunity on the most pressing topics that our discussion format provides. Today, he has gathered everyone who is able to contribute to the search for ways forward in our relations — highly qualified lawyers, leading scientists and experts, business captains, and civil society leaders. Ukraine sincerely empathizes with the relatives and friends of those who died as a result of the virus's crown COVID-19; they are ready for the closest cooperation with the authorities of all countries in the fight against the viral threat. We must join forces to counter this global evil. I am convinced that our conference will allow us to generate new ideas and practical proposals that will be used in the interest of building up multilateral cooperation in various fields. I wish you all fruitful work and all the best.

Xiaomei Zheng, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China)

Title: "A Study on Supervision and Judicial Remedy for Governmental Information Disclosure of Epidemic Situation Taking COVID-19 for Instance"

Epidemic information disclosure is the only way to achieve the overall victory of the "epidemic" war. Without strong supervision and judicial remedy mechanism, it cannot guarantee the timely, accurate and effective disclosure of epidemic information. Information disclosure of epidemic situation is the basic requirement for the development of democratic society. This paper discusses the legislation on information disclosure of epidemic situation in the United States, analyzes the effectiveness of the information disclosure system in China, and takes the epidemic situation of new coronavirus as an example, this paper analyzes the value of the supervision and judicial remedy mechanism of the information disclosure of epidemic situation, and

puts forward some suggestions on perfecting the supervision and judicial remedy mechanism of the information disclosure of epidemic situation.

Zhuqi He, Chongqing University Law School 2019 LLM
(Chongqing, China)

*Title: “Construction of Public Health Safety Legal System Framework
from the Perspective of Risk Prevention Principle”*

The appearance of COVID-19 affects the world’s economic and political landscape severely in this war that against viruses, Chinese people achieved a preliminary victory. But in the period of fighting against COVID-19, Chinese government still meet with the problem of taking emergency measures. Nowadays, we are live in a “risk society”, numbers of disease coming one after another so that we need to formulate perfect laws and regulations this paper is aimed at analyzing the original legal regulations on Public health emergencies of China and through the original legal regulations to find out the path of improve the law.

I used the analytical method as mine methodology. I am dividing the original legal regulations on public health emergency of China as three parts including information regulation framework decentralized regulatory framework Effectiveness adjustment framework. According to three parts of analysis. I find out that although our country has make a significant achievements in fighting against COVID-19, but there is still a lack of legal system in information regulation framework decentralized regulatory framework effectiveness adjustment framework the specific performance of lack of legal system is that we are lack of disease reporting system our disease reporting system has been out of order in the beginning of the outbreak so that we lose the best time to control the spread of viruses the other performance of the malfunction of our legal system is that the decentralization of central government and local government of our country is unclear what’s more, there is lack of clear boundary in decentralization between local government and health administration this reasons led to unclear enforcement and the tragedy of the commons finally, the performance of lack of effectiveness

adjustment framework is that we ignore the measures should be implied in a way of adaptation to local conditions.

The implications of this paper enriches the Legal system for social public health emergencies and warning us make the rules more preventive learning from the experience is the way for us to make progress until this days we known that we have meet with too many frustration is fighting against COVID-19 and we have lose thousands of people's life in this war we have to face with the problem of our fault.

In the end the most important part of improving our legal system is that we need to converge the principle of risk prevention. Because our future is full of risks. With the deterioration of the global environment, new viruses and unpredictable natural disasters will not disappear because of our victory in one fight. Therefore, the construction of emergencies laws and regulations should incorporate the principle of risk prevention. Of course, risk prevention does not mean excessive law enforcement. Only by accurately grasping the limits of risk prevention can we actively respond to crises on the premise of safeguarding citizens' rights.

Quan Ke, Academic Master of Environmental Law,
Ningbo University Law School (Ningbo, China).

Title: "Analysis of the Connection between Public Health Emergency Mechanism and Environmental Emergency Mechanism in China"

The outbreak of novel coronavirus pneumonia in late 2019 and early 2020 has tortured national governance capacity and legal system. Nowadays, the society is faced with three major risks — "environmental risk", "safety risk" and "health risk". A set of impractical early-warning mechanism brings more disasters than those emergencies caused by risks. In addition, the discussion on the causes of the epidemic directly lead to the re-examination and re-construction of China's legal mechanisms related to the environment, such as biosafety and wildlife protection. The various problems in the epidemic situation not only show the problems of the public health emergency system itself and some defects of the environmental emergency mechanism system

itself, but also the lack of connection between the public health emergency and the environmental emergency mechanism in China. The separation of the two systems leads to our inability to deal with some unexpected risks in time in the epidemic situation. A complete set of early warning mechanism must be scientific and systematic, flexible and operable, timely and efficient, which is connected with the environmental emergency mechanism. Combined with the requirements of the modernization of the national governance system and governance capacity, as well as the analysis of the institutional construction of the social governance of public health, this paper re-examines China's legal protection mechanisms such as biosafety and wildlife protection from the aspects of legislative model, legal principle, compensation scope, judicial relief, etc.. Then we comprehensively connects with the public health emergency from the level of legal regulation to provide effective and flexible response methods for the prevention of public health and safety risks in the future.

Wendao Tang, Law Student School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China),
and **Xuelu Qiu**, Master of Law, Lecturer, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: "Epidemic prevention and law-based government construction"

With the gradual deepening of the construction of the rule of law government in China, the socialist legal system with Chinese characteristics is also constantly improving, in which the legal system of public health and safety is an important part of the construction of the rule of law government. In the prevention and control of the new coronavirus epidemic, China's public health and safety emergency measures have played an important role, providing an important legal basis for the effective prevention and control of the epidemic, protecting citizens' right to life and health and returning to work. However, there are still many problems in this epidemic prevention and control, such as: whether to give the government more clear authority in law in major public health emergencies; how to make the government

obtain legal authorization as soon as possible to carry out the prevention and control work in time; how to better protect the basic rights of citizens under the abnormal situation of epidemic prevention and control; how to ensure the grass-roots government in epidemic prevention and control Administration according to law, etc. This paper analyzes the legal norms of the Chinese government from the perspective of the construction of the rule of law government, and explores the path to improve the construction of the rule of law government in the context of epidemic prevention and control.

Jiaqi Li, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China) and

Ziran Feng, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: "Management Dilemma and Legal Response in the Prevention and Treatment of Infectious Diseases of Foreigners in China"

Due to the global spread of the epidemic, the Chinese government has strengthened its management of foreign personnel in China. However, foreign personnel in China have frequently failed to abide by the relevant regulations on epidemic prevention and have abused and attacked epidemic prevention personnel. Some foreign cases have even infected local people. This has caused a lot of pressure on my defense work. Due to the lack of willingness of some foreign personnel to cooperate with epidemic prevention and control, they always want to specialize themselves, which increases the complexity of prevention and control. The prevention and management of infectious diseases by foreigners in China has become a major problem.

Therefore, foreigners in China can be managed in accordance with the provisions of Article 330 of the Criminal Law and Article 50 of the Public Security Administration Penalty Law on the prevention and treatment of infectious diseases and foreigners. However, Article 330 of the Criminal Law has problems in violation of the legislative provisions for the prevention and treatment of infectious diseases, such as the narrow scope of the subject, the higher threshold for incrimination, and the imbalance of penalties. As long as

Article 50 of the Public Security Management Penalty Law is aimed at non-implementation, obstructing the work of government or state organ staff, the specific punishment for beatings, insults against epidemic prevention personnel, etc. in this epidemic is lighter and lacks deterrence, highlighting the lack of legal protection for relevant staff in emergency situations.

In this regard, regarding the scope of the subject, the scope of the subject can be appropriately expanded or specified according to the actual social development, so that the relevant departments can convict and sentence more accurately; the threshold of incrimination should be adapted to the harmfulness of the society; In the special circumstances, relevant laws are issued to the relevant staff to fully protect their rights and interests.

Vasyl Fatkhutdinov, Doctor of Science in Law, Associate Professor,
Honoured Lawyer of Ukraine, Interregional Academy of Personnel
Management, Head of the Main Department of Pension Fund of Ukraine in
Kyiv region (Kyiv, Ukraine).

*Title: "Organization of work of the Head Department of the Pension Fund
of Ukraine in Kyiv Region during quarantine"*

Modern society's dynamism results into significant challenges for State that concern not only the State's ability to fulfill its functional purpose, but also the need to respond to emergencies in specific ways. The special role of State as a means of society's organization manifests itself in the process of reforming society's functioning in response to the changes in its environment, ensuring the rule of law, securing the inherent human rights. At the same time during emergencies the State's function of stimulating the society's integration should be supplemented with the function of preserving society, creating the conditions for leading it out of the emergency.

The epidemiological and pandemic situations are exactly such challenges that can be overcome only with the greater State's involvement and substantial strengthening of its role. During pandemics effectiveness of State's efforts depends on many factors of both objective and even subjective nature. One of such factors is following the principle of separation of powers

that ensures coordinated efforts of State in respect of adopting laws and regulations that constitute the legislative basis for overcoming the negative outcomes via adaptation of legislation to the specific spheres of social life, the situation, the actors, and which defines the level of effectiveness of the State's influence over society. In case such influence turns insufficient there emerges a need to secure the social interests via legal and just court rulings.

The following is especially relevant for ability of the State authorities to fulfill their purpose effectively: legislative empowerment, taking effective decisions on the basis of, in line with and for implementation of the law; finding of resources for implementation of the decisions.

During complicated social situations the importance of every Government authority scales up. Pension security authorities are not an exception. During the contemporary pandemic they ensure conducting of the following important efforts:

- functioning during quarantine;
- supervising execution of Government regulations;
- creating hotlines for the population;
- ensuring horizontally coordinated functioning of the Pension Fund units;
- ensuring reception of citizens at service centers during quarantine;
- ensuring recalculation and indexation of the citizens' pensions;
- ensuring security of employees of the Head Department itself.

Effectiveness of the efforts abovementioned may be confirmed only with the real numbers and decisions that define the work of the Head Department during the announced nationwide quarantine.

In accordance with article 29 of the Law of Ukraine "On protecting Ukraine's population against infection diseases" in order to prevent spreading on the territory of Ukraine of the acute respiratory disease COVID-19 and taking into account the decisions of the State commission on human impact and environmental security and emergencies dated March 10, 2020 Cabinet of Ministers of Ukraine by its regulation #211 dated March, 11 2020 (*hereinafter — Regulation 211*) installed on a nationwide quarantine starting from March 12, 2020 and effective on Ukraine's whole territory.

Leaders of the Head Department of the Pension Fund of Ukraine in Kyiv Region (*hereinafter — Head Department*) ensured organization of execution and control over implementation of the Regulation 211's provisions as well as the timely and comprehensive undertaking of disease-prevention and disease-control measures.

Heads of servicing centers arranged that information regarding rendering of services during quarantine is posted at websites of district state administrations, city and village councils, amalgamated communities, as well as in the local mass media. In order to avoid tensions, there were launched additional 38 phone hotlines.

In order to avoid the risk of spreading of the virus disease the servicing centers limited visitor's reception. To resolve the urgent issues (receiving the aid related to funerals payable to the individuals who organized burying in amount of two monthly pensions of the person that died) visitors may use the call button and wait for the specialists. The main requirement is that the applicants wear medical face masks and communicate through the window specifically introduced for quarantine period. Moreover, in front of entrances of the servicing centers there are installed the boxes-containers using which the visitors can submit the information for processing by the servicing centers specialists.

In order to limit the number of visits by the working individuals of the servicing centers at Kyiv Region for the purpose of receiving various certificates in the situation of quarantine there were intensified the awareness-education activities regarding remote servicing. Heads of servicing centers send to enterprises and organizations electronic letters with videos attached ("Guide to getting certificates with QR-code from the Pension Fund of Ukraine", "Guide to "one-click" appointment of pension") concerning receiving such services through the website of the Pension Fund of Ukraine.

The mentioned awareness campaign brought visible results: during quarantine over the period from March 17, 2020 to April 10, 2020 there were registered 277 applications for "One-click" appointment and recalculation of pension that comprises 45,5% of all of them that were registered starting from July 25, 2019.

Furthermore, in April 2020 in accordance with Regulation #251 dated April 1, 2020 specialists of the Head Department conducted the following:

- recalculation of pensions for the pensioners aged 80 and older and whose pension amount stood at no more than UAH 9 205,19 in order to establish for such pensioners a compensation payment in amount up to UAH 500;
- indexation of pensions with the use of an index that represents growth of average salary (income out of which the social contributions have been paid) in Ukraine and is taken for calculations as 1,11. Payment of recalculated pensions will start in May 2020;
- setting the minimum pension at the level of UAH 2 100 for individuals with lengthy contribution period (30 years for women and 35 years for men);
- preparation of payout of the one-off aid in amount of UAH 1 000 to the pensioners whose pensions as of April 1, 2020 do not exceed UAH 5 000, and there are 483 766 such individuals that comprises 87% of the total number of pensioners of Kyiv Region.

Recalculation is conducted based on the information contained in the pension file automatically, without the need to apply to the Pension Fund of Ukraine. At the same time, not always the software complex is capable of taking into account the peculiarities of pension files of individuals that suffered from the Chernobyl catastrophe. Worth noting, there are 231 617 such individuals in Kyiv Region that comprises 42% of the general number of pensioners registered at Head Department.

Leaders of the Head Department take care of life safety and health of employees of the Head Department at Kyiv Region. Specialists were granted vacations, the remote work was organized, transportation by corporate vehicle was arranged for those who continue working, and means of individual protection (masks, gloves, disinfection liquids) were supplied.

As of April 9, 2020, 40% of actual number of employees of the Head Department were out office for various reasons (vacation, sick leave, and remote work).

New forms of organizing specialists' remote work were introduced. For example, employees of the Unit for ensuring collecting of funds to budget of the Division of finance and economics conduct monitoring of achievement of the goals planned in respect of own proceeds and subsequently inform the payers over the phone; prepare letters to organizations on legalizing and settlement of the indebtedness; provide information to the local authorities, social partners, and prepare replies to requests etc.

A mobile group consisting of 6 higher managers of the respective units was created in order to deal with the issues that concern remote employment of specialists of the control-checking and audit divisions that return from vacations. The work of specialists will be arranged on the issues of: undertaking verification and informing on mistakes in reports for the purpose of populating the database of targets of checks (subsequently to ensure restoration of rights of the insured persons); to work with insured individuals using contact details from the database in order to organize checks after the quarantine; defining criteria for preliminary evaluation of audits in 2020.

In order to ensure execution, managers send to specialists via e-mail the tasks with specified deadlines and obligatory reporting each Friday. Heads of units report the status and quality of execution of the tasks to heads of divisions for the purpose of control and, if necessary, corrections in organization of work.

In order to achieve development of professional skills employees of Head Department undergo online training.

Leaders of the Head Department organized work of employees during quarantine in a way that allows conducting of State's functions with simultaneous adherence to disease-prevention and disease-control measures.

Therefore, the abovementioned activities of Head Department of the Pension Fund of Ukraine in Kyiv Region affirm its ability to function during quarantine, its focus on ensuring constitutional rights of people related to social security of the population.

Ya-Wei Lin, Doctor of Education, Guangdong University
of Petrochemical Technology (Maoming, China),
and **Oleg Bazaluk**, Doctor of Science in Philosophy, Professor,
Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).
*Title: “Stress Management and Time Allocation for Learners in Remote
Learning under a Pandemic”*

Due to the pandemic worldwide in 2020 as of now, the current state is force majeure for huge numbers of people globally to be objectively forced to use online communication in many contexts. Under “general quarantine conditions” in a great many regions all over the world, it is intriguing to explore how much in online communication there is a desire to learn, i.e., conscious choice. Without willingness, the communication (any kind of information exchange, including learning) may incur stress.

If an individual communicates without a desire to learn, i.e., only in order to overcome the fear of loneliness, real learning is not possible to occur since the fear may suppress his or her will and consciousness. Therefore, the need to overcome the panic or be the master of one’s emotions evolves.

The methodology of this research is expected to determine:

1. How an individual uses his or her time: to what degree a person remains disciplined under general quarantine conditions in a great many regions all over the world that only allows online communication or remote learning to happen in given contexts?

2. Whether or not and how time management is related to stress: if time is not used systemically and without the benefit of consciousness?

3. How to learn and how to properly manage time in a pandemic: how one should cope with stress.

The questionnaire as methodology of the research is expected to:

1. Establish who knows how to independently distribute time in favor of learning subjects, and who does not know how to do it.

2. Establish the difference: What successes a learner can achieve if s/he knows how to correctly allocate his or her time and vice versa.

3. Suggest methods that will help learners overcome stress and begin to use their time for self-learning.

Oleksandr Svitlychnyi, Doctor of Science in Law, Associate Professor
National University of Life and Environment of Science of Ukraine
Professor of Civil and Commercial Law Department (Kyiv, Ukraine).

Title: “Administrative Measures for Violation of Legislation on Prevention of Coronavirus (COVID-19)”

The first cases of a previously unknown disease were reported at the end of last year in Chinese city — Wuhan, with population more than 11 million people. In January 2020, the Chinese authorities informed the World Health Organization about the first patients who were in serious condition with pneumonia of unknown etiology and the first death from pneumonia of unknown origin. Subsequently, the facts of diseases and deaths covered more and more countries of the world, and the mysterious infection was named COVID-19.

Crossing the borders, COVID-19 has reached most countries of the world. Today every day we receive reports from around the world that the coronavirus epidemic is killing thousands of people, damaging life and health, affecting the economies of the world’s leading countries. By Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine *On Prevention of COVID-19 Coronavirus Dissemination in the Territory of Ukraine* of 13.03.2020, No. 211, since 12 March 2020, the measures have been introduced to counteract the spread of the coronavirus.

Accordingly, the ministries, other central executive authorities, regional, local state administrations together with local self-government authorities had to ensure the organization of implementation and control over compliance with the requirements of this resolution in the respective territory, timely and complete implementation of preventive and anti-epidemic measures. Taking into account the rate of COVID-19 spread in different countries, to curb the spread of the coronavirus by the decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the temporary closure of some border crossing points and border checkpoints and termination of pedestrian traffic on those checkpoints» of 13.03. 2020, No. 218-p., most border crossing points, and border checkpoints were temporarily closed in Ukraine, as well as pedestrian traffic at border crossings points.

However, the measures taken by the Government to counteract the spread of the coronavirus by introducing a state of emergency in certain areas of the country were insufficient, more and more Ukrainian citizens began to be infected and to die from COVID-19. Many citizens, by neglecting their own and threatening the health and life of other citizens, began to violate the established measures in the fight against COVID-19 contrary to the established rules.

In such a situation, the state was forced to take more stringent measures to protect the population from the coronavirus. Due to Law of Ukraine *On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine aimed at Preventing the Occurrence and Dissemination of Coronavirus Disease (COVID-19)* of 17.03.2020, No. 530-IX [1], Law of Ukraine *On Protection of the People against Infectious Diseases* of 06.04.2000 No. 1645-III, which defines the legal, organizational and financial principles of the activity of executive authorities, local self-government authorities, enterprises, institutions and organizations aimed at preventing the emergence and spread of infectious human diseases, localization and elimination of their outbreaks and epidemics, establishes the rights, duties and responsibilities of legal entities and individuals in the field of protection of the population against infectious diseases [2], was appended with the rule, according to which, for the period of implementation of measures to prevent the emergence and spread of coronavirus disease (COVID-19), provided by the quarantine established by the Cabinet of Ministers of Ukraine, citizens of Ukraine returning to Ukraine from countries where particularly dangerous infectious diseases were identified, are obliged to carry out restrictive anti-epidemic measures established by the authorized bodies, including isolation for a period specified by these bodies, considering the epidemic situation, restrictive anti-epidemic measures may be introduced for individuals.

In addition to criminal responsibility, the Code of Ukraine on Administrative Offenses was amended by Art. 44-3 *Violation of the rules on quarantine of people*, according to which for violation of the rules on quarantine of people, sanitary-hygienic, sanitary-anti-epidemic rules and norms provided by the Law of Ukraine *On Protection of the People*

against Infectious Diseases, by other acts of legislation, and decisions of local self-government authorities on the fight against infectious diseases, the perpetrators may be fined from one to two thousands of non-taxed minimum incomes of citizens and officials — from two to ten thousands of non-taxed minimum incomes of citizens. That is, the maximum fine is 34 thousand UAH or more than 1 thousand USD.

The penalty for violation of quarantine rules specified in Ukraine is the lowest in comparison with other countries. In particular, in Singapore, the fine is about 7 thousand USD, North Korea — about 8 thousand USD, in the United States 10 thousand USD, the highest fines are in the Czech Republic – more than 100 thousand EUR, and Canada, where a fine for the risk of spreading coronavirus infection can reach up to 700 thousand USD.

It should be noted that the current fine in Ukraine for non-compliance with the quarantine rules and the preventive measures, which are intended primarily to protect Ukrainians from coronavirus disease, are not able to influence the COVID-19 incidence. Therefore, analyzing the statistics of COVID-19 patients, it should be mentioned that only by adhering to self-isolation and state-mandated measures we can overcome this disease.

References

1. On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine aimed at Preventing the Occurrence and Dissemination of Coronavirus Disease (COVID-19): Law of Ukraine of 17.03.2020 No. 530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20>
2. On Protection of the People against Infectious Diseases of 06.04.2000 №1645-III. *Vedomosti of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 2000. № 29. Art. 228

Andriy Ivanyschchuk, Doctor of Science in Law, Senior Researcher,
Director of the Scientific Institute of Maritime and Space Law
(Kherson, Ukraine).

Title: “Current problems of the rights provision in the marine transport sphere at the context of coronavirus disease (COVID-19) counteraction”

Глобальний ринок морських перевезень відіграє важливу роль у забезпеченні фінансової стабільності та сталого розвитку економіки в усьому світі. Лише на території Європейського союзу, за даними Oxford Economics Ltd.[1], ринок морських перевезень забезпечує роботою, по мінімальним розрахункам, близько 600 тисяч людей, при цьому його обсяги у валютному еквіваленті збільшується приблизно на 2.5 відсотки щорічно.

Багато країн в межах протидії коронавірусній хворобі(COVID-19) обмежили вантажні морські перевезення або і взагалі припинили їх. Пасажирські морські перевезення взагалі призупинені у багатьох країнах світу. Більшість трейдерів та виробників через це зупинили товаропотік, їхні склади заповнені або зачинені. Це спричиняє порушення ланцюга поставок, включаючи переміщення товарів першої необхідності та продуктів харчування.

Через заборону вільного переміщення — ускладнено отримання медичних послуг. Часто порти у якості проведення карантинних заходів не дають дозвіл на вхід судна, через що ускладняється доступ до продуктів харчування екіпажів, вільного переміщення та доступу до якісної медицини чи медичних послуг. Через це з’являються додаткові фінансові витрати у судовласників [2], що, в свою чергу, призведе до здорожчення ставки перевезення і, як наслідок, збільшення вартості сировини чи товарів для кінцевого споживача.

Крім того, зазначені вище обмеження призвели до збільшення кількості страхових випадків і, відповідно, збільшили суми страхових виплат, що значно ускладнило фінансовий стан страхових компаній, а також ряду інших компаній, які надають похідні послуги, наприклад агентування чи судове забезпечення. Відповідно, можемо прогнозувати

здорожчання вартості страхування морських перевезень чи суден, що також відзначиться на збільшенні собівартості перевезення і, як наслідок, буде ще однією підставою для підняття ставки перевезення, вартості товару та сировини.

Філіппіни, Китай, Індія та Індонезія є одними з найбільших постачальників членів екіпажу. Згідно з даними The Maritime Executive, протидія коронавірусній хворобі у формі карантину призвела до того, що близько 40 000 тільки індійських екіпажів, які обслуговували торгові та круїзні судна, були ізольовані по всьому світу [3]. Обмеження на перевезення у більшості цих країн зробило майже неможливим повернення членів екіпажу додому. Репатріація екіпажів потребуватиме спільних зусиль урядових відомств, кріюінгових агентств та судновласників.

Припинення наземного та авіа сполучення, спричинило обмеження прав, гарантованих Загальною декларацією прав людини, а саме ч. 1, 2 ст. 13, відповідно якої кожному гарантовано право на вільне пересування, а також — право покинути будь-яку країну і повертатися у свою країну. Це у свою чергу порушило право на працю та вільний вибір роботи (ч.1 ст. 23), право на відпочинок і дозвілля та розумне обмеження робочого дня (ст.24), знівельовало поняття нормативності робочого графіку [2], порушило право на медичний догляд (ч.1 ст.25) та освіту, перч.1 ст.26.

Отже, зрив механізмів роботи, викликаний карантинними заходами, має не тільки негативний економічний характер, а й обмежувально-правові наслідки для суб'єктів в галузі морських перевезень. Важливим та актуальним завданням міжнародної юридичної спільноти є напрацювання гарантій збереження прав та свобод, передбачених Загальною декларацією прав людини в умовах боротьби із подібними викликами у майбутньому. Не менш важливим аспектом є напрацювання та втілення механізмів відновлення гарантованих прав та свобод, які були обмежені в умовах боротьби із коронавірусною хворобою з тим, щоб ці гарантії та свободи не отримали статус другорядних під прикриттям боротьби із хворобою. Не менш важливим є і

напрацювання механізмів компенсації збитків, отриманих суб'єктами морських перевезень в наслідок превентивних обмежувальних заходів, пов'язаних із карантинними заходами чи подібними викликами в майбутньому.

Список використаної літератури

1. Goodwin A. The economic value of shipping and maritime activity in Europe [Електронний ресурс] / Andrew P Goodwin // Oxford Economics Ltd. — 1. — Режим доступу до ресурсу: https://www.oecd.org/sti/ind/Session%201_c%20-%20Andrew%20Goodwin%20-%20Presentation%20for%20Website.pdf
2. Загальна декларація прав людини [Електронний ресурс] — Режим доступу до ресурсу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015
3. The Impact of the Covid-19 Pandemic on Shipping [Електронний ресурс] // The Maritime Executive. — 2020. — Режим доступу до ресурсу: <https://www.maritime-executive.com/editorials/the-impact-of-the-covid-19-pandemic-on-shipping>.

Olena Hulak, Ph.D. in Law, Associate Professor, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine),
and **Liudmyla Holovii**, Ph.D. in Law, Associate Professor, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

*Title: “On the Formation of Bodies Preventing
and Countering Corruption in Ukraine”*

Одним із важливих аспектів сучасної державної правової політики в Україні є формування системи органів, які забезпечують запобігання та протидію корупції в нашій державі. Досягнення успіху у цьому процесі є передумовою для створення у суспільстві довіри до влади, зростання економічного потенціалу держави, покращення добробуту громадян України. Укладення Угоди про Асоціацію з ЄС [1] та повна інтеграція нашої держави з Європейським Співтовариством стали

додатковим суттєвим чинником удосконалення державної політики протидії корупції в Україні.

Обов'язковою складовою антикорупційної політики України є формування системи органів, які забезпечують запобігання та протидію корупції, уточнення та розмежування їхніх завдань і повноважень, оптимізація структури та штатної чисельності, підвищення рівня професіоналізму та відповідальності їх працівників, подальше впровадження демократичних механізмів у службову діяльність відповідно до світових і європейських стандартів.

Прийняття нормативно-правових актів, які і визначають порядок створення та функціонування таких органів, є доволі тривалим процесом. Втім, базовий пакет антикорупційних законів, розроблений під методичним керівництвом міжнародних інституцій, був прийнятий 14 жовтня 2014 року, щоправда, під суттєвим тиском громадськості. Так, серед базових нормативно-правових актів в цей день було прийнято: Закон України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки», Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України», Закон України «Про запобігання корупції», оновлений Закон України «Про прокуратуру», який передбачив існування нового структурного компоненту — Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, яка здійснює процесуальне керівництво діяльності детективів Національного антикорупційного бюро.

Слід зауважити, що окрім зазначених, у нашій державі наразі функціонує ціла низка й інших антикорупційних органів, одні з яких виконують суто антикорупційні функції, інші ж — окрім визначених законодавством, й антикорупційні, у тому числі. До таких слід, зокрема, віднести: Державне бюро розслідувань (ДБР); Національне антикорупційне бюро України (НАБУ); Прокуратуру України; Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру; Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів; Національну поліцію України; Службу безпеки України (СБУ); Національне агентство

з питань запобігання корупції (НАЗК); Національну раду з питань антикорупційної політики; Міністерство юстиції України (Мін'юст); Комітет Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції; Громадські ради при антикорупційних органах; Національну раду з питань антикорупційної політики», Вищий антикорупційний суд України та цілу низку громадських організацій антикорупційного спрямування.

Разом з тим, базовий антикорупційний Закон «Про запобігання корупції» в ч. 1 ст. 1 визначає спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, а саме: органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції. Вважаємо, що такий перелік органів має бути розширений. Окрім того, Закон України «Про запобігання корупції», не зважаючи на суттєві зміни, внесені, зокрема, у даний нормативно-правовий акт шляхом прийняття наприкінці 2019 р. Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції» [2], які докорінно змінили, зокрема, систему управління в базовому антикорупційному органі з колегіальної на одноособову, потребує суттєвих коректив та ліквідації низки юридичних колізій.

Маємо погодитись із цілою низкою експертів щодо недоцільності існування такої великої кількості антикорупційних органів, позаяк будь-який публічний орган, за своєю суттю, має бути антикорупційним. До того ж, стаття 6 основного міжнародного антикорупційного документу — Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції, прийнятої на 58 сесії Генеральної Асамблеї ООН у жовтні 2003 року та ратифікованої в Україні, у відповідності із заявою, Законом № 251-У від 18.10.2006 р. [3] передбачає необхідність існування окремого центрального органу з питань протидії корупції. Таким наразі і визначено, відповідно до базового вітчизняного антикорупційного закону «Про запобігання корупції», Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), який є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, відтак, підпорядковується безпосередньо

Кабінету Міністрів України та призначений формувати й реалізовувати державну корупційну політику за допомогою системи антикорупційного інструментарію, деталізованого базовим антикорупційним законом, спільно з громадськими інституціями.

Окрім того, вперше, на рівні Закону України була прийнята антикорупційна Стратегія, щоправда короткотермінова, закріплена Законом України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки». Нова ж, закріплена лише на рівні Постанови КМУ «Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2018-2020 роки», так і не отримала повноцінного правового втілення, оскільки Проект Закону України «Про Антикорупційну стратегію на 2018-2020 роки» [4] не був розглянутий у стінах Верховної Ради України взагалі.

Ведучи мову про судову систему, не можна не торкнутись одного з найбільш актуальних питань сьогодення, а саме, процесу створення Вищого антикорупційного суду України. Так, під тиском євроспільноти, зацікавлених міжнародних організацій 7 червня 2018 р. був прийнятий Закон України «Про Вищий антикорупційний суд» [5], який вже розпочав свою діяльність. Все ж слід зауважити, що створення в Україні окремого Антикорупційного суду являє собою доволі дискусійне питання, погляди щодо якого першочергово були протилежними, включаючи прихильників такої новели та тих, хто ставив під сумнів доцільність такого рішення. Разом з тим, необхідність створення окремого антикорупційного суду була передбачена рекомендаціями Організації Економічного Співробітництва та Розвитку як одна зі складових антикорупційного реформування України в цілому, та як така, що має завершити повноцінний цикл формування усєї антикорупційної системи як у інституційному, так і процесуальному відношеннях.

Список використаної літератури

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії

- і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. Офіційний вісник України. 2014. № 75. Том 1. С. 83.
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції: Закон України від 02.10.2019 р. № 140-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/140-20#n62>.
 3. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції: Міжнародний документ, прийнятий на 58 сесії Генеральної Асамблеї ООН у жовтні 2003 року (Конвенцію ратифіковано із заявою Законом № 251 від 18.10.2006 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_c16).
 4. Про Антикорупційну стратегію на 2018-2020 роки: Проект Закону України. URL: <https://nazk.gov.ua/news/uryad-shvalyv-proekt-zakonu-ukrayiny-pro-antikorupciynnu-strategiyu-na-2018-2020-roky>
 5. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07.06.2018 р. № 2447-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19>

Ihor Hlobenko, Postgraduate Student at the Scientific Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine).

Title: "Some Aspects of Counteraction to Coronavirus Ensured by Public Administration"

На сьогоднішній день, наука адміністративного права відіграє важливу роль у житті кожного громадянина нашої держави. Адміністративне право, являється самостійною галуззю права, за допомогою якої регулюються суспільні відносини у сфері державного управління. Не виключенням із цього правила є і діяльність суб'єктами публічної адміністрації, щодо протидії коронавірусної інфекції COVID-19 яка безумовно охоплюється галуззю адміністративного права.

Наразі для вищих органів державної влади стоїть завдання першочергового характеру, яке потребує прийняття термінових рішень, щодо протидії коронавірусної інфекції. Ці рішення є необхідними для врятування населення України.

Важливим органом публічної адміністрації є Кабінет Міністрів України, що уповноважений для вжиття необхідних заходів у цій сфері. Тож Кабмін проводить засідання урядового антикризового штабу з протидії поширенню коронавірусу, за підсумками якого прем'єр-міністр Денис Шмигаль затвердив новий посилений план антикризових профілактичних заходів. «Керівники відповідних відомств мають переглянути запаси держрезерву на предмет забезпечення засобами індивідуального захисту населення з урахуванням тримісячної потреби і визначити обсяг коштів необхідний для поповнення держрезерву. Прем'єр-міністр доручив подати інформацію про вітчизняних виробників індивідуальних засобів захисту та з'ясувати чи здатні вони забезпечити попит населення та медзакладів на індивідуальні засоби захисту. Керівник Антимонопольного комітету України повинен забезпечити виконання закону про економічну конкуренцію і захист прав пацієнтів під час роздрібної торгівлі засобами захисту» [1].

Крім того, важливим органом ключової ланки органів публічної адміністрації займає Міністерство охорони здоров'я України. За сприяння Міністерства цифрової трансформації створено online-дашборди, які відображають достовірну інформацію про боротьбу з COVID-19 в Україні та інформують про забезпеченість медичних закладів необхідними ресурсами. Дашборд доступний online та оновлюється щоденно за лінком. Аналітичні панелі порталу (дашборди) розроблено робочою групою, до складу якої ввійшли заступники Міністра охорони здоров'я та представники ДП «Медичні закупівлі України». Дашборди містять інформацію про медичні заклади, що готові приймати хворих, вільні ліжкомісця та апарати ШВЛ, запаси засобів індивідуального захисту, медичний персонал тощо. Інформацію можна переглянути як по Україні в цілому, так і для окремих регіонів і навіть — медичних закладів. Важливо, що на порталі розміщено публічну інформацію у формі відкритих даних, щоб кожен міг вільно отримувати, обробляти та публікувати її на власних ресурсах, використовуючи достовірні дані з першоджерела [2].

Міністерство охорони здоров'я запровадило єдиний державний протокол лікування хворих на COVID-19. Відповідний документ ініційований Міністром охорони здоров'я Максимом Степановим. З 29 березня Україна працює за оновленими медичними стандартами надання медичної допомоги хворим на COVID-19. Зокрема, МОЗ Україн оновив алгоритми амбулаторно-поліклінічної допомоги пацієнтам з підозрою на COVID-19. Відповідно до цих алгоритмів, пацієнтів з легкою формою захворювання, які не мають ризику ускладнень, а також пацієнтів, що одужують та вже не потребують цілодобового нагляду лікарів, рекомендовано лікувати амбулаторно, тобто в домашніх умовах. При цьому лікарі забезпечують постійний контроль поточного стану пацієнта і його контактних осіб за телефоном та/або можуть здійснювати виїзні консультації з дотриманням правил інфекційного контролю. Медичні працівники, які надають медичну допомогу за місцем проживання, і контактні особи пацієнта обов'язково мають використовувати засоби індивідуального захисту [3].

Таким чином аспекти протидії коронавірусу суб'єктів публічної адміністрації проявляються в наступному: — видання правотворчими органами нормативно-правових актів, щодо протидії коронавірусу COVID-19; — запровадження карантину по всій території України; прийняття необхідних економічних рішень; — запровадження необхідних заходів міністерством охорони здоров'я; — інформування населення для самоорганізації щодо протидії коронавірусної інфекції.

Отже, протидія коронавірусу суб'єктами публічної адміністрації — це вжиття всіх необхідних заходів адміністративного характеру за допомогою видання правотворчими органами нормативно-правових актів, запровадження карантину, прийняття необхідних економічних рішень, інформування населення для самоорганізації для протидії коронавірусної інфекції на території держави Україна.

Список використаної літератури

1. Кабмін затвердив новий посилений план протидії коронавірусу. 2020. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-shmygal-plan-protidyiyi-coronavirusu/30477799.html>

2. Інформація про готовність медичних закладів України до боротьби з коронавірусом відтепер доступна онлайн. Міністерство охорони здоров'я України. Офіційний веб-сайт. 2020. URL: <https://moz.gov.ua/article/news/informacija-pro-gotovnist-medichnih-zakladiv-ukraini-do-borotbi-z-koronavirusom-vidteper-dostupna-onlajn>
3. Оперативна інформація про поширення коронавірусної інфекції COVID-19. Міністерство охорони здоров'я України. Офіційний веб-сайт. 2020. URL: <https://moz.gov.ua/article/news/operativna-informacija-pro-poshirennja-koronavirusnoi-infekcii-2019-ncov->

Viktor Stepanenko, Ph.D. in Law, Associate Professor,
and **Taras Vaida**, Ph.D., Associate Professor,

Odessa State University of Internal Affairs (Kherson, Ukraine)

Title: "Improvement of Some Aspects of Applying the Administrative Liability on the Offender (on the Example of Counteraction to Coronavirus)"

Останнім часом питання адміністративної відповідальності у сфері охорони праці і здоров'я населення привертають увагу не лише законодавця та державні органи, які застосовують ці норми на практиці, але в сучасних умовах й всього суспільства. *Стрімке поширення пандемії коронавірусу змушує державу вдаватись до екстрених методів реагування, адже згідно статистичних даних Центру громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України станом на 17 квітня 2020 року в Україні лабораторно підтверджено 4662 випадки захворювання на COVID-19, з них 125 летальних, 246 пацієнтів одужали, за цю добу зафіксовано нові 501 випадок захворювання [1].*

З метою оперативного практичного реагування на поширення вищезазначеної пандемії у відповідності до вимог Закону України (далі — ЗУ) «Про захист населення від інфекційних хвороб» [2] Постановами Кабінету Міністрів України (далі — КМУ) «Про

запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11 березня 2020 р. № 211 [3] та «Про внесення змін до постанови КМУ від 11 березня 2020 р. № 211» від 02 квітня 2020 р. № 255 [4] оголошено карантин та ухвалено окремо спеціальний закон для боротьби із захворюванням — ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникнення і поширення гострої респіраторної хвороби Covid-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 [5].

Після прийняття вищезазначених нормативно-правових актів також ухвалено зміни й в Кодексі України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП) — глава 5 «Адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення» доповнена статтею 44³ «Порушення правил щодо карантину людей» [6], санкція котрої передбачає накладення штрафу на громадян від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Одною з основних причин високого рівня розповсюдження захворювання COVID-19 є, на наш погляд, низькі рівні загальної медичної культури громадян та самодисципліни окремих осіб, зневага до елементарних вимог санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» [2], іншими актами законодавства в галузі охорони здоров'я, а також ігнорування рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами. До основних організаційних та санітарно-гігієнічних заходів під час пандемії можна віднести (температурний скринінг, виявлення медичними працівниками чи поліцейськими хворих та контактних осіб, їх примусова ізоляція (самоізоляція), а також примусова обсервація у виділені приміщення лікарень, заборону проведення масових культурних, освітніх, спортивних та ін. заходів, переведення освітнього процесу навчальних закладів у дистанційну форму та ін.

Сутність адміністративної відповідальності у сфері охорони здоров'я населення полягає у застосуванні правоохоронними органами

та судами до громадян, які порушують вимоги карантину (санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми) заходів дисциплінарного впливу на підставах і в порядку, передбаченому нормами адміністративного права та процесу.

Адміністративна відповідальність як один з видів юридичної відповідальності є методом державного впливу на поведінку окремих осіб, що вчиняють правопорушення. Мета такого втручання — формування у громадян звичок добровільного виконання вимог правових норм і правил в частині попередження вчинення правопорушень. Здійснивши аналіз адміністративних справ про адміністративні правопорушення в галузі охорони здоров'я населення (стаття 443 КУпАП) згідно статистичних даних Єдиного державного реєстру судових рішень (станом на 15.04.2020 року), можемо узагальнити винесені рішення за такими категоріями справ: 1) справи про адміністративні правопорушення (з 01.01.2019); 2) адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення; 3) порушення правил карантину людей [7].

Винесені рішення з проваджень у справах про адміністративні правопорушення за цією нормою можна поділити на такі види: 1) закриті у зв'язку з відсутності складу адміністративного правопорушення — 36 рішень судів з різних регіонів України; 2) повернуті на доопрацювання — 41 справа відповідно; 3) особи звільненні від адміністративної відповідальності при малозначущості правопорушення — 9 справ; 4) осіб визнано винним та накладено на них стягнення у вигляді штрафу — 9 справ.

Проаналізувавши рішення судів різних населених пунктів всіх регіонів України за змістом, ми вважаємо, що ефективність нормативно-правової бази з огляду на забезпечення безпеки громадян під час введення карантину, дотримання людьми санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм залежить, з одного боку від того, наскільки вона (нормативно-правова база — *уточнено нами*) повно відображає весь комплекс питань, які виникають при проведенні карантинних заходів, а з іншого боку — від рівня правосвідомості

громадян й адекватного корегування своєї поведінки згідно чинних правових норм та умов карантинних заходів.

Загальна уява громадян про власну поведінку в суспільстві довгий час формувалось на основі особистого сприйняття існуючих заборон згідно з суб'єктивним розумінням загальнонародської моралі та ставлення до навколишньої дійсності. Внаслідок цього у людей складалося суб'єктивне ставлення до того, що *необхідно* виконувати, а що *можна* виконувати, але не завжди. У результаті такого низького рівня сформованості моральних цінностей по відношенню, наприклад, до карантинних заходів — проявляється у перебуванні особи без захисної маски на обличчі в громадських місцях, залишення місць обсервації, відпочинок в парку, на природі, зменшення соціальної дистанції в магазинах і т.д. — є одними з найпоширеніших порушень під час введених в Україні санітарно-гігієнічних обмежень.

Безперечним є той факт, що нормативно-правова база чинного законодавства як інструмент виховання та формування належної поведінки особи повинна відповідати сучасним потребам суспільства та бути адекватною до викликів сьогодення. Загальний принцип законодавства про адміністративну відповідальність полягає в тому, що, як правило, при невиконанні особами відповідних приписів при значній кількості вчинених суспільно небезпечних діянь з відповідної категорії норм, зростає і міра особистої відповідальності окремого правопорушника. Не завжди тяжкість відповідальності сама по собі (наприклад, при відсутності правосвідомості у громадян) вирішує питання стереотипу законотворчої поведінки. Аналізуючи санкцію статті 443 «Порушення правил щодо карантину людей» КУпАП, в тому числі санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» [2], можна зробити висновок, що лише притягнення до адміністративної відповідальності без застосування додаткових санкцій до правопорушника у разі здійснення ним повторного правопорушення за статті 443 КУпАП, вчиненого однією особою, є недостатньо дієвим (наприклад, чисельні відмови громадян України, які перетинають

кордон держави в період карантинних заходів і відмовляються від обсервації; порушення режиму самоізоляції (обсервації), ігнорування маскового режиму і т.д.).

Таким чином, питання визначення та застосування додаткових санкцій до правопорушника у сфері недотримання особами вимог карантину, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб», є цікавими з наукової точки зору та потребують подальшого практично дослідження [5].

Висновки. Отже, чинне законодавство України передбачає можливість призначення правопорушникам різні види адміністративних покарань в залежності від наслідків завданої шкоди для суспільства, які, на наш погляд, необхідно оперативного впроваджувати у правоохоронну та судову діяльність для зменшення випадків інфікування здорового населення, а також для збереження суспільно корисного, повноцінного людського життя суспільства в цілому.

Список використаної літератури

1. Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України. URL: <https://moz.gov.ua/article/news/operativna-informacija-pro-poshirennja-koronavirusnoi-infekcii-2019-ncov>.
2. Про захист населення від інфекційних хвороб : Закон України від 6 квітня 2000 року № 1645-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14#Text>.
3. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»: Постанова КМУ від 11 березня 2020 року № 111. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-%D0%BF>.
4. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211 : постанова Кабінету Міністрів від 02 квітня 2020 р. № 255. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npras/pro-vnesennya-zmin-do-postanovi-kabinetu-ministriv-ukrm020420ayini-vid-11-bereznja-2020-r-211>.

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 17 березня 2020 року № 530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-IX> (дата звернення: 29.03.2020).
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року №8073-X (із змінами і доповненнями). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80731-10>.
7. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/>.

Olena Kravchenko, Ph.D. in Philosophy, Associate Professor,
Pereyaslav-Khmelnytsky Hrihoriy Skovoroda State Pedagogical University
(Pereyaslav, Ukraine).

Title: “New philosophical paradigm of social relations at conditions of the modern-day and future global epidemics”

Своєрідність сучасного етапу розвитку країн світу, відкритість суспільства, відсутність регламентуючих бар’єрів у відносинах різних соціокультурних груп поставили перед філософією завдання перегляду низки концептуальних положень щодо особливостей соціальної комунікації та виокремили проблему взаємодії між представниками різних національностей, спільнот, культур, професійних груп в умовах сучасних та майбутніх глобальних епідемій.

У науковій літературі визначено, що взаємодія це філософська категорія, яка відображає особливий тип відношення між об’єктами, при якому кожний з об’єктів діє (впливає) на інші об’єкти, приводячи до їх зміни, і водночас зазнає дії (впливу) з боку кожного з цих об’єктів, що, в свою чергу, зумовлює зміну його стану [2, с. 77]. Крім того, категорія «взаємодія» охоплює не лише вплив людей один на одного, а й безпосередню організацію їх спільних дій, що дає змогу групі реалізувати спільну для її членів діяльність.

Розглядаючи соціальну взаємодію через призму філософії, необхідно виділити інтеракціоністський підхід її трактування, як знакової взаємодії. Інтеракціоністи звертають увагу на те, що люди живуть водночас удвох середовищах — фізичному та знаковому. І все, що відбувається навколо людини, вона намагається витлумачити та оцінити.

Основоположником парадигми інтеракціонізму є американський філософ Джордж Герберт Мід, який вказував, що люди реагують на навколишнє середовище та інших людей в залежності від значень, символів, якими вони наділяють своє оточення [1]. Тому, спілкування є «обміном символами», де людина як би встає на місце інших і бачить себе іншою особистістю.

Американський соціолог Герберт Блумер у роботі «Символічний інтеракціонізм: перспектива і метод» виокремлює два рівні взаємодії: символічний (властивий тільки людині) і несимволічний (властивий усьому живому) [1]. Він наголошує, що саме з соціальної взаємодії виводяться значення, які змінюються і застосовуються за допомогою інтерпретації.

Вільям Томас — американський вчений, що сформулював фундаментальний принцип соціології, відомий як «теорема Томаса»: «Якщо люди визначають ситуації як дійсні, ці ситуації стають дійсними за їх наслідками» [3, с. 42]. Томас звертає увагу на той факт, що люди реагують не тільки на об'єктивні особливості ситуації, але й на те, яке значення має ця ситуація для людини. В іншому випадку, дії були б випадковими та хаотичними.

Сучасна соціальна взаємодія відбувається в умовах глобальних епідемій (наявність пандемії). Останнє є наслідком становлення людства та взаємозв'язку людини з навколишнім середовищем. Людство, з одного боку, навчилось протидіяти епідеміям, а з іншого, у сучасному світі виникають нові хвороби. Для боротьби з епідемією потрібно дотримуватись певних правил соціальної взаємодії: як слід себе вести, які дії вживати тощо. Адже, згідно інтеракціоністського підходу у філософії соціальної взаємодії, люди уявляють собі середовище,

репрезентують його за допомогою знакових засобів, складають про нього певне враження та оцінюють можливий напрямок дій. Тому і спрямовувати свою поведінку люди будуть саме до тих значень, яких надають подіям, людям та речам, взагалі всьому, що відбувається навколо.

Список використаної літератури

1. Кравченко А.І. Історія соціології. У 2 т. Т.2. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://stud.com.ua/56458/sotsiologiya/simvolichniy_interaksionizm_pokolinnya
2. Філософський енциклопедичний словник / В.І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. Київ: Абрис, 2002. 742 с.
3. William I. Thomas, *The Unadjusted Girl. With Cases and Standpoint for Behavioral Analysis*. New York: Evanston; London: Harper & Row, 1967: 260 p.

Iryna Korostashova, Ph.D. in Law, Associate Professor, University of Customs and Finance (Dnipro, Ukraine).

Title: “Assignment of the Concept of “Quarantine” to Special Administrative and Legal Regimes”

Наприкінці минулого року КНР, а вже на початку цього року, практично усі країни світу стикнулася з серйозною проблемою — розповсюдженням коронавірусної хвороби COVID-19, яку, за висновками Всесвітньої організації охорони здоров'я, визнано пандемією.

Виходячи із світових реалій, у зв'язку із загрозою життю і здоров'ю населення України, постановою Уряду України від 11 березня 2020 р. № 211 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» відповідно до якої, з метою запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19 з 12 березня до 3 квітня 2020 р. на усій території України було встановлено карантин й введено низку заборон (обмежувальних заходів).

Наступним кроком Уряду стало видання розпорядження від 25 березня 2020 р. № 338-р «Про переведення єдиної державної системи цивільного захисту у режим надзвичайної ситуації» до 24 квітня 2020 року, тобто тимчасово уведено режим «надзвичайної ситуації». А вже 02 квітня 2020 р. до постанови КМУ від 11 березня 2020 р. № 211 було внесено зміни постановою № 255, якою до 24 квітня 2020 року на усій території України було встановлено карантин (тобто продовжено його термін) та суттєво посилено обмеження.

Отже, з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, Урядом на всій території України вжито безпрецедентні заходи — карантин та об'явлено обстановку, що склалася в Україні — надзвичайною ситуацією.

Однак, якщо надзвичайну ситуацію практично одноставно відносять до адміністративно-правових режимів, то щодо поняття «карантин», серед науковців точиться дискусія, оскільки визначення, цього поняття в національному законодавстві та сама структура нормативного акта, що регламентує правовідносини із введення карантину не дає чіткого уявлення до якої категорії заходів слід відносити це поняття.

Адміністративно-правовий режим — це поєднання адміністративно-правових засобів регулювання, що виявляється в централізованому порядку, імперативному методі правового впливу та юридичній нерівності суб'єктів правовідносин [1, с.299].

Відносини у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, (в т.ч. стосовно карантину) регулюються Основами законодавства України про охорону здоров'я, законами України ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб», ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення» та іншими нормативно-правовими актами.

Проведемо аналіз поняття «карантин». Згідно Міжнародних медико-санітарних правил, прийнятих Всесвітньою організацією охорони здоров'я (далі — ВООЗ) 2005 року (далі — Правила), «карантин»

означає обмеження діяльності та/або відділення від інших підозрілих на зараження осіб, які не хворі, або підозрілих на зараження багажу, контейнерів, перевозочних засобів або товарів таким чином, щоб запобігти можливому розповсюдженню інфекції або контамінації [2, Ст.1]. Отже, ВООЗ, що є спеціалізованою установою Організації Об'єднаних Націй з питань охорони здоров'я, у цьому визначенні, зосереджує увагу на тому, що *цей термін в першу чергу стосується обмежень*, що застосовуються з метою запобігання можливого розповсюдження інфекції або контамінації.

Згідно з п. ч.1 ст. 1 ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб», *карантин* — це адміністративні та медико-санітарні заходи, що застосовуються для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб [3].

Відповідно ст.30. ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», Кабінет Міністрів України відповідно до закону встановлює *карантинно-обмежувальні заходи* на території виникнення і поширення інфекційних хвороб та уражень людей [4].

Отже, в першому випадку законодавець визначив поняття «карантин», як заходи (*сукупність дій або засобів для досягнення, здійснення чого-небудь* [5, Т.3, с.380]), вказуючи на їх двоїсту природу, і, в першу чергу, на те, що ці заходи мають з одного боку адміністративний, а з іншого — медико-санітарний характер. А у другому випадку — на обмежувальний характер карантинних заходів.

У зв'язку з вищевказаним, серед практиків та науковців немає єдності у розумінні правової категорії «карантин». Так, Валах В.В. та Бузанов Л.В., вважають, що попри те, що Розділ 5 ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» називається «Санітарна охорона території України, карантин, обмежувальні протиепідемічні заходи», карантин слід віднести до різновиду протиепідемічних заходів, виходячи з аналізу понять, наведених в ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» і зазначають, що медична допомога є лише частиною протиепідемічних заходів і зокрема карантину, але ніяк не навпаки [6]. Чорна В.Г. відносить карантин і обсервацію до режимно-

обмежувальних заходів проти епідемічного спрямування [7, с.124].

Хоча, відповідно до змісту ч.4 ст.29 ЗУ 1 ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» [3], у якій йдеться про те, що «У рішеннях про встановлення карантину зазначаються обставини, що призвели до цього, визначаються межі території карантину, *затверджуються необхідні профілактичні, проти епідемічні та інші заходи*, їх виконавці та терміни проведення, встановлюються тимчасові обмеження прав фізичних і юридичних осіб та додаткові обов'язки, що покладаються на них...».

Зазначене свідчить про те, що конкретні профілактичні та проти епідемічні заходи затверджуються саме на території і в рамках карантину, а не навпаки. Тому, згідно вказаної норми закону профілактичні, проти епідемічні та інші заходи — співвідносяться як частина (профілактичні, проти епідемічні та інші заходи) по відношенню до цілого (карантину).

Семчик В. І. визначає карантин, як *правовий режим*, який передбачає систему держ. заходів, спрямованих на захист людей, тварин, рослин, продовольства, ін. продуктів рослинництва і тваринництва, окр. вантажів тощо від карант. об'єктів [8].

Підтвердженням цього слугує норма, що визначає суб'єктів на яких покладаються організація та контроль за дотриманням *встановленого на території карантину правового режиму та своєчасним і повним проведенням профілактичних і проти епідемічних заходів* [3].

Також законодавець передбачив особливий порядок установа та відміни карантину та прийняття рішення про його введення та скасування — Урядом (вищим органом виконавчої влади країни) [3, Ст. 29].

Отже, вищевказане свідчить про те, що карантин, є одним із різновидів спеціальних адміністративно-правових режимів, що має тимчасовий характер, виконує функцію з ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби, має свою сферу правового регулювання і встановлює необхідні профілактичні, проти епідемічні та інші заходи, що мають обмежувальний характер (тимчасові

обмеження прав фізичних і юридичних осіб та додаткові обов'язки, що покладаються на них).

Також слід додати, що установлюючи протиепідемічні обмежувальні заходи під час карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, Уряд та органи місцевого самоврядування, уповноважені застосовувати заходи передбачені ст.ст.22,23,28, ч.4,5 ст.29-32 ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб» [3], а також ст.ст.28-30 ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» [4] і не виходити за рамки визначені законом.

Список використаної літератури

1. *Адміністративне право: підручник* / Ю. П. Битяк (кер. авт. кол.), В. М. Гарашук, В. В. Богущкий та ін.; за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гарашука, В. В. Зуй. — 2 видання перероб та доповн. — Х.: Право, 2013. -656.
2. Міжнародні медико-санітарні правила, Всесвітня організація охорони здоров'я 23.05.2005 року 897_007. URL https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/897_007.
3. Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» від 06.04.2000 № 1645-III. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14>.
4. Закон України Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24.02.1994 № 4004-XII. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12>.
5. Словник української мови: в 11 томах. — Том 3, 1972.
6. Валах В.В., Бузанов Л.В. Юридичний аналіз добровільної згоди на «самоізоляцію». URL <http://www.hsa.org.ua/blog/yurydychnyj-anali>.
7. Чорна В.Г. Держава та регіони. Серія Право, 2018 р. №3 (61). С.123-127.
8. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. — К.: «Укр. енцикл.», 1998. ISBN 966-7492-00-1. URL <https://leksika.com.ua/12340521/legal/karantin>.

9. Правила санітарної охорони території України, затверджені постановою КМУ від 22 серпня 2011 р. N 893 «Про затвердження Правил санітарної охорони території України». URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/893-2011-%D0%BF>.

Yurii Deliaa, Doctor of Law, Associate Professor, Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine (Ukraine).

Title: “Information Component of Public Administration Acts in the Area of Prevention and Combating Coronavirus (COVID-19)”

Сьогодні очевидно, що виникає складність із впровадженням публічно-правових рішень. Наукова неопрацьованість ефективної управлінської моделі на місцях, практичне впровадження механізмів і динаміки процесів реформування українського суспільства посилюються тим, що значно затягнувся період визначення реального механізму взаємодії й взаємовпливу владних структур та громадянського суспільства в Україні. Побудувати українське суспільство на гуманістичних засадах без належного інформування суспільно-правових зв'язків з боку владних інститутів у площині прийнятті управлінських рішень вкрай складно.

Слід підтримати роздуми на кшталт того, що для українського суспільства переважна більшість проблемних сфер інформаційного суспільства породжена проблемами внутрішнього характеру — недостатністю розробленості адміністративно-правових норм, що регулюють суспільні відносини, недосконалістю та суперечливістю правового регулювання відносин в інформаційній площині, що спричиняє конфлікт інтересів.

Обрана тематика висвітлювалася у працях вітчизняних та зарубіжних науковців: В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, Г.В. Атаманчука, О.М. Бандурки, В.В. Галуцька, П.В. Діхтієвського, В.І. Курили, А.І. Марущака, П.М. Рабіновича, М.М. Тищенко, Ю.А. Тихомирова та ін. Не зважаючи на те, що інститут інформаційних відносин посідає вагомe місце в адміністративно-правовій науці, владні інституції

недостатньо уваги приділяють інформаційній політиці у сфері публічного адміністрування.

Вдалим здобутком світового співтовариства XXI ст. є стрімкий розвиток інформаційного суспільства, неможливість приховування інформації. В свою чергу, це також виступає рушійним фактором для інститутів публічного адміністрування, впровадження передових механізмів інформаційної політики.

Сьогодні інститут публічного адміністрування в Україні визнається і гарантується Конституцією України 1996 р. та Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про місцеві державні адміністрації», «Про інформацію», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» та ін.

Виходячи із небезпеки пандемії світового масштабу коронавірусу COVID-19, виокремлюємо низку таких чинників, як розрив/поширення між країнами та в межах однієї держави — між суспільними групами і регіонами, дотримання свободи слова, збереження національної культури й мови, захист інтелектуальної власності, боротьба з комп'ютерними та високотехнологічними злочинами, а також питання цензури в глобальних комп'ютерних мережах.

Право кожного члена територіальної громади на охорону здоров'я та медичну допомогу встановлено новелою 46 Основного Закону. Владні інституції мають забезпечувати охорону здоров'я, здійснювати державне фінансування відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм.

Подальша регламентація норм Конституції покладається на законодавчий та підзаконний рівень правового регулювання. Серед законодавчих актів слід назвати: «Про захист населення від інфекційних хвороб» та «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення». Окремо варто відзначити і міжнародно-правовий рівень регулювання даної проблематики.

Так, входження України до міжнародної спільноти, впровадження новітніх методів управління на місцях, в окремих адміністративно-

територіальних одиницях вимагає знання й дотримання сучасних норм і правил у галузі інформаційного забезпечення, впровадження інформаційно-орієнтованих методів управління. Завдання владних інституцій — доводити суспільству необхідність у прийнятті того чи іншого рішення.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11 березня 2020 р. № 211 (та подальшими урядовими актами) з 12 березня 2020 р. на усій території України встановлюється особливий перебіг суспільних відносин, викликаний пандемією світового масштабу, поширенням коронавірусної інфекції. Безперечно, українське суспільство не може не реагувати на виклики, які пов'язані із небезпекою для людського життя. Дана постанова є наслідком запровадження світових заходів, зумовлених виникненням пандемічної ситуації у м. Ухань (провінція Хубей, КНР). Китайська влада, співпрацюючи із Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ), 31 грудня 2019 р. повідомила про виникнення невідомої інфекційної загрози для людства.

Наказом МОЗ України від 24 січня 2020 р. № 185 «Про заходи щодо недопущення занесення і поширення на території України випадків захворювань спричинених новим коронавірусом, виявленим у місті Ухань (провінція Хубей, Китай)» було створено оперативний штаб щодо недопущення занесення і поширення на території України випадків захворювань, спричинених новим корона вірусом, виявленим у місті Ухань (далі — 2019-nCoV) та затвердження рекомендацій щодо дій при виявленні особи, яка відповідає визначенню випадку 2019-nCoV та низки інших заходів.

Відповідно до Закону України від 17 березня 2020 р. № 530-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби COVID-19» на період встановлення карантину або обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби, забороняється проведення органами державного нагляду (контролю) планових заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

У теоретичних розробках акти нормотворчості органів публічного адміністрування поділяються на нормативні та індивідуальні. Під «нормативними» мають на увазі правила поведінки загального характеру, що поширюються на невизначене коло осіб, «індивідуальні» стосуються визначених громадян чи юридичних осіб у конкретних правових ситуаціях. Серед ознак публічного акту необхідно, щоб вони: стосувалися конкретної ситуації; забезпечували публічно-правові відносини; мали зовнішню правову дію [1, с. 107].

Із проаналізованих нами численних нормативно-правових актів суб'єктів публічного адміністрування (із питань щодо боротьби із коронавірусною пандемією (COVID-19)) можемо підкреслити, що значна кількість дублює інформацію актів центральних органів щодо введенням карантину на території територіальної громади, а також відсутність роз'яснювальної інформації. У вимогах до форми адміністративних актів повинні міститися: найменування органу публічної адміністрації; дата видання; найменування сторони або сторін; посилання на правову підставу; вирішення; фактичне і юридичне обґрунтування; пояснення, чи може бути подано і в якому порядку апеляцію на нього; підпис із зазначенням імені та прізвища, а також посади службової особи, уповноваженої на видання рішення [2, с. 328]. Переважна більшість вимог виданих актів, які ухвалюються органами публічного адміністрування з досліджуваної проблематики, дотримується встановлених умов.

Говорячи про інформацію, ми послуговуємося критеріями як «ознайомлення», так і «роз'яснення». Еволюційний розвиток досліджуваного інституту, як невід'ємна складова людського буття, свідомості використовується для впливу на суспільні процеси, спричиняє не тільки нові можливості, а й певні загрози.

Оскільки українське суспільство особливо вразливе до панічної поведінки в умовах недостатньої поінформованості чи невчасної комунікації з боку влади, у багатьох учасників ринку може виникнути об'єктивне бажання додатково заробити на ажіотажному попиті. У відповідях на питання, пов'язані з коронавірусом (COVID-19), карантином та іншими специфічними правовими режимами (навіть

тимчасовими), хотілось би почути інформацію про правову поведінку громадян на даному етапі боротьби з епідемією.

На підставі викладеного зазначимо, що сучасне інформаційне суспільство корінним чином відрізняється від суспільства ХХ ст., в якому домінувало надання інформації та відсутність зворотного зв'язку із суб'єктами інформаційного простору. При цьому на рівні публічного адміністрування інформаційні відносини мають сприяти формуванню комплексу інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки всіх суб'єктів сфери інформатизації при раціональному виборі об'єктів інформаційного простору, прийнятті адміністративних рішень, наданні встановлених законами адміністративних послуг.

Наслідком перегляду інформаційної політики органів публічної адміністрації має стати розширення сфери інформаційної діяльності та послуг. Саме дослідження внутрішнього змісту інформаційних відносин повинно бути напрямом подальших наукових досліджень.

Список використаної літератури

1. Порівняльне адміністративне право: навч. посіб. для юридичних фактів та факультетів міжнародних відносин. Львів: ЗУКЦ, 2007. 308 с.
2. Адміністративна-процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України / авт.-упоряд. В.П. Тимошук. Київ: Факт, 2003. 496 с.

Larysa Kharchenko, Ph.D. in Law, Associate Professor,
Pereyaslav-Khmelnytsky Hrihoriy Skovoroda State Pedagogical University
(Pereyaslav, Ukraine).

*Title: "Healthy Lifestyle as a Socio-Cultural Factor of Lifetime's
Potential"*

Здоров'я, є найважливішою складовою визначення життєвого потенціалу особистості, бо надає можливість фізичної, психічної та соціальної активності, визначає межі та ланки життєдіяльності.

Благополуччя та стан здоров'я людини завжди залежали від факторів навколишнього середовища, однак останнім часом, ця залежність збільшилася та набула особливої гостроти. З одного боку це пов'язане із поширенням виробничої діяльності людини, яка зумовлює зростання негативного впливу на природу, її руйнування, і, як наслідок, появу нових факторів зворотного впливу природи на людину. З іншого боку, розвиток науки, техніки та суспільних відносин значно проштовхнуло наше суспільство у розуміння процесів взаємодії в системі людина — навколишнє середовище. Та розробки методів ефективного керування цими процесами [1, с. 889].

Але не зовсім вірно вважати, що факторами, які впливають на здоров'я є тільки навколишнє середовище. Сучасна людина — продукт не стільки біологічного розвитку, скільки соціального, тому фактори, що впливають на здоров'я треба розглядати з соціокультурної точки зору. Адже при найкращій екологічній ситуації, яка тільки можлива сьогодні, людина завжди залишає собі можливість руйнувати власне здоров'я відповідним станом життя. Тому для визначення життєвих потенціалів все частіше залучається поняття здорового способу життя саме як соціокультурного фактора. «Здоровий спосіб життя — культурний спосіб життя, цивілізований, гуманістичний, турбота про здоров'я, як висока цінність» [ґ, с. 227]. За таких умов не тільки власне здоров'я сприймається як найвища цінність, а й сам здоровий спосіб життя набуває статус соціальної та індивідуальної цінності.

Кожна людина створює для себе власний просторово-часовий континуум. У когось він широкий і багатограний, а в когось — обмежений та одноманітний. У різних людей потреби, пов'язані з їхнім свого життєвим світом неоднакові за складністю. Когось задовольняє маленький мікросвіт, де людина відчувається затишно і комфортно, а для іншого — світ розширюється до велетенської держави, а інколи і до безмежного Всесвіту, де хочеться бачити себе цілковитим господарем. Життєвий світ людини можна умовно поділити на зовнішній — частину довкілля, яке вона вважає за своє життєве середовище, у якому здійснює активну життєдіяльність, і внутрішній — світ власної уяви,

переживань, мрій і спогадів. Ці частини життєвого світу нерівнозначні і мають для різних людей неоднакову цінність. По мірі вікового дозрівання процес життєздійснення особистості відбувається через актуалізацію механізмів системи цілеспрямування, в якій щільно пов'язані всі її ланки від життєвих потреб до очікуваних результатів. Життєві потреби стають поштовхом для активізації мотиваційної сфери, де кожна складова має своє функціональне призначення і смислове навантаження, а в ансамблі соціально-психологічної структури особистості ці складові обумовлюють її індивідуальну своєрідність, а відтак впливають на постановку життєвих завдань.

Отже, формування здорового способу життя неможливо без відповідних освітніх технологій, які сприяють усвідомленню потреби у збереженні здоров'я та взагалі відіграють значну роль у формуванні життєвого потенціалу особистості. Тому потребує розгляду роль та місце освіти у формуванні та впровадженні життєвого потенціалу особистості.

Особливу увагу потрібно приділяти здоров'ю, як основній опорі життєвого потенціалу особистості. Цей феномен розглядається не лише в біологічному, але й у соціальному сенсі: здоров'я визначається як стан організму, який характеризується врівноваженістю з зовнішнім середовищем й відсутністю будь-яких хвороб. Здоров'я — це стан тілесного, душевного і соціального комфорту, який дозволяє людині діяти у відповідності з власне осмисленими цілями. Хвора людина, як правило, повноцінного життєвого потенціалу не має.

Список використаної літератури

1. Здоровье человека и окружающая среда / Социально-экономический потенциал устойчивого развития: Учеб. Под ред. Л. Г. Мельника, Л. Хенса. Сумы: Университетская книга. Изд. 2-е, стер. 2009. 1120 с.
2. Копа В. М. Реалізація морального підходу у вивченні здоров'я // Мультиверсум: Філософський альманах, 2004. № 41. С. 225-235.

Nataliia Tkachenko, Senior Laboratory Assistant, National Academy of Internal Affairs (Kyiv, Ukraine).

Title: “Administrative and legal mechanism for combating social orphanhood in the context of the COVID-19 pandemic”

За останні п'ять років Україна ухвалила низку законодавчих актів для удосконалення адміністративно-правового механізму протидії соціальному сирітству, посилила відповідальність за порушення прав дитини та інше, але незважаючи на реалізацію низки державних заходів щодо протидії безпритульності та бездоглядності дітей, вони так і не дали бажаного результату, не призвели до відчутних позитивних змін. Свідченням цього є збільшення кількості безпритульних та бездоглядних дітей на вулицях, вокзалах та в інших громадських місцях. Інколи навіть складається враження, що такі діти залишені напризволяще. Крім того, в правовому регулюванні та організації протидії безпритульності та бездоглядності накопичилось чимало проблем, які суттєво впливають на можливість виправлення ситуації, серед яких: відсутність законодавчо визначеної системи суб'єктів протидії цим негативним явищам, а також належно організованої взаємодії між ними; недовіра законодавчо закріплених заходів протидії безпритульності та бездоглядності дітей; розпорошеність та нечіткість у визначенні завдань, функцій і повноважень суб'єктів протидії безпритульності й бездоглядності дітей та багато інших, які в комплексі сприяють поширенню безпритульності та бездоглядності дітей в Україні, збільшують і урізноманітнюють її форми і прояви. Малоєфективною в справі протидії безпритульності та бездоглядності дітей є діяльність органів Національної поліції, які виконують найбільший обсяг завдань щодо запобігання цьому явищу [1].

Разом з тим, в умовах світової пандемії, яка спричинена коронавірусом Covid-19 заходи, щодо адміністративно-правової протидії дитячій бездоглядності та соціальному сирітству є пріоритетними.

Так, з 12 березня по 3 квітня в Україні діє карантин у навчальних закладах. Мета такого заходу — не дати поширитися новому коронавірусу. В Україні всі навчальні заклади тимчасово

переведені на дистанційну форму освіти. Під час карантину діти дивитимуться по інтернету відеоуроки та надсилатимуть вчителям зроблене завдання.

Тема карантину в школах та дитячих садках стала головною у батьківських чатах та групах в інтернеті. Деякі батьки в розпачі: через роботу їм буде складно залишитися вдома з дитиною, тож доведеться залишати її саму; хтось нарікає на проблеми з роботодавцями, які не знають, як організувати й оплатити роботу працівникам. Але є й такі батьки, котрі радіють, що тепер можуть більше часу провести разом з дітьми.

Адвокатка однієї з київських юридичних фірм Валерія Гудій розказала DW, що, згідно з трудовим законодавством України, батьки можуть залишатися вдома разом з дітьми у кількох випадках: під час відпустки для догляду за дитиною до досягнення трирічного віку чи шестирічного віку, якщо є медичні показання; також може бути лікарняний у зв'язку з хворобою дитини, відпустка, в тому числі для жінок з двома дітьми й більше віком до 15 років, та відпустка без збереження заробітної плати.

У ситуації, що склалася фахівці радять батькам на період карантину брати відпустку без збереження заробітної плати для догляду за дитиною віком до 14 років, що передбачено законом про відпустки. Однак чи підуть на таке батьки: не отримувати зарплатню й сидіти з дитиною на карантині, враховуючи те, що він може бути продовжений? Аби не позбавляти себе заробітку на період відпустки, юристка радить працівникові звертатися до роботодавця з проханнями - як з особистими, так і колективними — аби він надав можливість працівникам з дітьми скоротити робочий день, працювати дистанційно вдома, встановити гнучкий графік роботи [2].

Ці та інші питання є надзвичайно важливими, адже діти, які залишені батьками вдома, або знаходяться без догляду, опіки і піклування можуть знаходитись у небезпеці, а дорослі мають нести за це юридичну відповідальність.

5 лютого світ приголомшила новина про те, що у немовляти в Китаї на другу добу після народження діагностували коронавірус.

Це наймолодший пацієнт з таким діагнозом. Спалах захворювання вже забрав життя понад тисячі людей, а діагностували коронавірус у понад 60 тисяч осіб.

Однак, з промови професора, вченого-вірусолога з Університету Редінга Іен Джонс стало ясно, що через нез'ясовані, поки, причини діти або не підхоплюють цю інфекцію, або захворювання минає в більш м'якій формі.

Це може означати, що діти хворіють у м'якій формі, іноді симптоми можуть майже не проявлятися. В таких випадках батьки, як правило, не приводять дітей до лікаря.

З цією версією погоджується і лекторка Університетського коледжу Лондона Наталі Макдермотт.

Імунна система дітей у віці до п'яти років і підлітків, як правило, дуже добре підготовлена до боротьби з вірусами. Вони можуть заразитися, але захворювання у них буде у м'якій формі, або це може бути взагалі безсимптомний перебіг хвороби.

Така ж ситуація спостерігалася і під час спалаху SARS в 2003 році. Жертвами вірусу тоді стали 800 осіб -10% від усіх інфікованих. Та інфекція теж майже не зачепила дітей [3].

Одним із найважливіших заходів у протидії пандемії Covid-19 стало запровадження Урядом, 25 березня 2020 року, режиму надзвичайної ситуації на всій території України на 30 днів, до 24 квітня 2020 року.

Список використаної літератури

1. Журавель О.Є. Адміністративно-правові засади протидії безпритульності та бездоглядності дітей органами внутрішніх справ /О.Є. Журавель// автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук 12.00.07 — адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Запорізький Національний Університет. Запоріжжя — 2013.
2. Епідемія коронавірусу: школа на карантині — що робити батькам. Новини 12.03.2020 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.dw.com/uk0>

3. Новини BBC 13 лютого 2020 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-51494831>.

Viktoriia Bass, Ph.D. in Law, Associate Professor, National Academy of Internal Affairs (Kyiv, Ukraine).

Title: “Realization of the Law of Ukraine “On Housing and Communal Services” in the context of COVID19-”

Слід зазначити, що 1 травня 2019 року Законом України №2189 — VIII «Про житлово-комунальні послуги» в Україні запроваджено реформу житлово-комунального господарства. Так, у листі Міністерства Регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 2 травня 2019 р. № 7/10.1/7260-19 роз'яснено деякі особливості комунальних нововведень. [1, 2].

Згідно з Законом України «Про житлово-комунальні послуги» визначено нову класифікацію житлово-комунальних послуг, нову систему взаємовідносин, що виникатимуть у процесі надання та споживання цих послуг, передбачено різні моделі договірних відносин у сфері комунальних послуг, а також визначено особливості укладання, зміни і припинення договорів про надання комунальних послуг у багатоквартирному будинку, змінено підходи до формування тарифів на комунальні послуги та нарахування плати споживачам, запроваджено відповідальність за неналежне виконання договору як для виконавців комунальних послуг, так і для споживачів цих послуг.

Практична реалізація нововведень, передбачених Законом, можлива за умови укладення договорів про надання комунальних послуг за правилами та особливостями, визначеними Законом (тобто, нових договорів про надання комунальних послуг).

Відповідно до статті 12 Закону надання житлово-комунальних послуг здійснюється виключно на договірних засадах.

При цьому пунктом 4 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що не пізніше як протягом одного року з дня введення в дію цього Закону (тобто, не пізніше як 01.05.2020)

співвласники багатоквартирних будинків незалежно від обраної ними форми управління багатоквартирним будинком зобов'язані визначитись з моделлю організації договірних відносин з виконавцями комунальних послуг (крім послуг з постачання електроенергії і природного газу), а виконавці комунальних послуг — укласти з такими співвласниками договори.

Якщо співвласники багатоквартирного будинку самостійно не оберуть одну з моделей організації договірних відносин, або не погодять з виконавцем розмір плати за обслуговування внутрішньобудинкових систем, між виконавцем відповідної комунальної послуги та кожним співвласником після 1 травня 2020 має бути укладено індивідуальний договір про надання комунальної послуги з урахуванням особливостей, визначених частиною сьомої статті 14 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» [1].

Договори про надання комунальних послуг, укладені до 1 травня 2019 року, продовжують діяти до моменту укладення нових договорів.

Нормативно-правові акти, які затверджені Урядом та Мінрегіоном на виконання вимог Закону можуть застосовуватися лише за умови переходу на нові договірні відносини.

Це стосується і Порядків формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування і постачання, послуги з постачання теплової енергії і постачання гарячої води, централізоване водопостачання і централізоване водовідведення, затверджених Постановою Кабміну від 01.06.2011 № 869 [3] і Методики розподілу між споживачами об'ємів спожитих у будівлі комунальних послуг, затвердженою наказом Мінрегіонрозвитку від 22.11.2018 № 315 [4].

Тому до моменту укладення нових договорів про надання комунальних послуг за вимогами і правилами Закону про ЖКП, нарахування плати за комунальні послуги підприємствами тепло-, водопостачання і водовідведення здійснюватиметься відповідно до договорів, укладених до 1 травня 2019.

Отже, Законом України «Про житлово-комунальні послуги» запроваджується нова класифікація житлово-комунальних послуг та

різні моделі договірних відносин, змінюються підходи до формування тарифів, запроваджується відповідальність за неналежне виконання договору та ін.

Практична реалізація нововведень можлива за умови укладення нових договорів про надання комунальних послуг за правилами, які визначає Закон «Про житлово-комунальні послуги»

Але, враховуючи непередбачувану ситуацію з пандемією, яка визвана коронавірусом Covid-19, український Уряд до 1 липня 2020 року зупинити дію пункту 10 частини другої та пункту 2 частини четвертої статті 7 та частини першої статті 26 Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Тимчасово, до 31 травня 2020 року забороняється проведення органами державного нагляду (контролю) планових заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, крім державного нагляду (контролю): за діяльністю суб'єктів господарювання, які відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності віднесені до суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику; у сфері дотримання вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін; у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Національному банку України доручено здійснити формування загальних резервів за підсумками 2019 року відповідно до вимог цього Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Кабінету Міністрів України доручено невідкладно: прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом [5].

Список використаної літератури

1. Про житлово-комунальні послуги: Закон України від 9 листопада 2017 року № 2189-VIII — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/T172189>.
2. Щодо введення в дію з 01.05.2019 Закону України від 09.11.2017 № 2189-VIII «Про житлово-комунальні послуги»: Лист від 02.05.2019 р. № 7/10.1/7260-19 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/fn052000>.
3. Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги: Постанова КМУ від 1 червня 2011 р. N 869 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/kp110869>.
4. Про затвердження Методики розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг: наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 22.11.2018 № 315 — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/RE32954>.
5. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 17 березня 2020 року № 533-IX — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-20>.

Bohdan Ahanin, Ph.D. student of Police Legislation Department,
National Academy of Internal Affairs (Kyiv, Ukraine).

*Title: “Specificities of road safety in conditions of counteraction
to coronavirus disease”*

За даними Департаменту патрульної поліції України, 115 711 — саме стільки водіїв поліцейські притягнули до відповідальності за керування у стані сп’яніння в минулому 2019 році.

Сьогодні, керування авто у стані сп'яніння передбачає адміністративну відповідальність (ст. 130 КУпАП) і тягне за собою:

за перше правопорушення протягом року — штраф 10200 гривень і 1 рік позбавлення права керування транспортним засобом;

за повторне правопорушення протягом року — штраф 20400 гривень і 3 роки позбавлення права керування транспортним засобом;

за третє і більше порушень протягом року — штраф 40800 гривень і 10 років позбавлення права керування транспортним засобом.

Варто зазначити, що максимально допустимий рівень алкоголю в крові — 0,2 проміле.

Верховною Радою ухвалений Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень», який мав би набрати чинності з 1 січня 2020 року.

Однак, законом від 03.12.2019 №321-ІХ Про внесення зміни до розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» дію цього закону відтерміновано до 1 липня 2020 року [1].

Враховуючи складну ситуацію у світі, яка спричинена пандемією коронавірусу Covid-19 реалізація деяких перехідних положень законодавства України дещо ускладнюється.

З 12 березня в Україні запроваджено карантин у навчальних закладах та низка інших заходів з протидії поширенню коронавірусної інфекції COVID-19.

Кабінет Міністрів ухвалив рішення про тимчасову заборону в'їзду в Україну іноземців та закрив міжнародне пасажирське сполучення.

17 березня 2020 року, наказом Голови Національної поліції України від 17.03.2020 № 220, особовий склад Національної поліції переведений на посилений варіант службової діяльності та забезпечено, у межах компетенції, участь у здійсненні заходів режиму надзвичайної ситуації.

На всій території держави для проведення заходів щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції та посилення публічної безпеки

і порядку залучено понад 15 тис. поліцейських, які несуть службу в складі мобільних груп, піших нарядів, автопатрулів, груп реагування патрульної поліції, слідчо-оперативних груп та на контрольно-перевірочних пунктах.

25 березня надзвичайну ситуацію запроваджено по всій Україні. Карантин подовжено до 24 квітня.

Закрито заклади торгівлі, крім продуктових магазинів, аптек, автозаправок і банків. Також зупинено роботу метрополітенів у Києві, Харкові та Дніпрі, припинено міжміське й міжобласне автомобільне, залізничне та авіасполучення [2].

Обмеження пасажирського сполучення в Україні — це одне з головних рішень уряду для протидії поширенню коронавірусу. Наразі в Україні зупинили авіаційні, залізничні та автобусні пасажирські маршрути, як міжміські, так і транскордонні. Частково продовжує ходити лише наземний транспорт у містах. Як наслідок, експерти прогнозують значні збитки для транспортної галузі, проблеми для інших сфер економіки, а то й банкрутство низки пасажирських операторів. Втім, чимало фахівців вважають «пасажирські» обмеження в цілому адекватними і пропонують готувати програми державної підтримки для транспортників [3].

Вантажний транспорт в умовах «карантину по-українськи» працює без особливих обмежень, за винятком суворих вимог до протиепідемічної безпеки: водіїв фур та персонал вантажних потягів і суден, які перетинають кордон, перевіряють на стан здоров'я, звітує Державна митна служба.

Єдина транспортна сфера, яка переживає «економічний ривок» через карантин — це служби таксі. У Києві та ще в низці міст «телефонні» служби таксі та індивідуальні перевізники скористалися нагодою для підвищення цін. Водночас онлайн-таксі підвищили тарифи незначно, і залишилися доступними, визнають кияни та жителі столичних передмість, опитані Радіо Свобода.

Тим часом є випадки, які вибиваються із загальної картини. Так, одна зі служб таксі Чернігова після початку карантину пропонує надавати

свої послуги безкоштовно для тих, хто потрапив в екстрену ситуацію. Ця програма, яку назвали «Соціальне замовлення», стосується тих, хто не може собі дозволити скористатися послугами таксі, але має доїхати до лікарні, забезпечити доставку ліків, продуктів тощо до квартири і не має змоги зробити це самостійно [3].

Поліцейські склали за добу 32 адміністративні протоколи за ст. 44-3 (Порушення правил щодо карантину людей) КУпАП.

Пріоритетом поліції зараз є профілактичні заходи, поліція проводить роз'яснювальну роботу, особливо з тими суб'єктами господарювання, хто надає послуги пасажирських перевезень. Однак уже на території держави складено 32 протоколи про адміністративні правопорушення, найбільше — в Донецькій області [4].

Почастішали випадки керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного та іншого сп'яніння. Так, за перший квартал 2020 року патрульна поліція констатує зростання кількості правопорушень, зокрема за перевищення швидкості руху у зв'язку із перебуванням у стані сп'яніння на 20%.

Слід зазначити, що в Україні завершився період підготовки до введення автоматичної фотовідеофіксації порушень правил дорожнього руху. Тестовий режим роботи камер уже почався.

Після перехідного періоду по всій Україні введуть процедуру штрафів і покарань за порушення правил дорожнього руху. Так, з 1 травня 2020 року порушники правил дорожнього руху зобов'язані будуть сплачувати штраф. Кількість камер на дорогах з часом буде збільшуватися.

Згідно даних МВС, на трасах України гине від 38 до 50 осіб на тиждень. За весь 2019 році загинули 3454 чоловік. Це більше, ніж за весь час конфлікту на Донбасі [5].

Список використаної літератури

1. Статистичні дані Департаменту патрульної поліції України — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://patrol.police.gov.ua/2020/01/02/130-ti-nova-vidpovidalnist>.

2. Новини Укрінформ 1 квітня 2020 року — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2895549-v-ukraini-tritiznevij-karantin-cerez-koronavirus.html>.
3. Український транспорт і коронавірус: як впливає карантин на ключову галузь економіки. Новини Радіо Свобода 20 березня 2020 року — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/30498066.html>.
4. Новини першого українського інформаційного — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.5.ua/suspilstvo/porushennia-karantynu-politsiia-sklala-ponad-30-protokoliv-zadobu-210707.html>
5. Аналітичний портал «Слово і діло» — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ru.slovovidilo.ua/2020/03/04/novost/obshhestvo/stalo-izvestno-kogda-zarabotayut-kamery-fotovideofiksacii-narushenij-ppd>

Ihor Diorditsa, Doctor of Law, Associate Professor, Kyiv National University of Technologies and Design (Kyiv, Ukraine).

Title: “German Experience in Combating the Coronavirus and Lessons for Ukraine”

Натепер, в умовах зниження економічної активності, майже всім країнам світу доведеться зустрітися «віч-на-віч» із економічною кризою, яка невпинно насувається у зв'язку з епідемією вірусу COVID-19. Вважаю, що за таких обставин основна увага органів державної влади, окрім безпосередньої протидії пандемії засобами медицини, повинна бути скоординована в напрямку збереження ринку праці. Зокрема, визначальними є збереження робочих місць та належне матеріальне забезпечення на період протидії зазначеній загрозі.

Зауважу, що якщо правники більшою мірою звертають увагу на надлишкову зарегульованість і втручання держави в правовідносини, то стосовно сфери протидії вірусу COVID-19 ситуація кардинально протилежна — в даній сфері держава має найменший вплив на

регулювання суспільних відносин, а відтак, поряд із уявною свободою дій формуються чіткі умови для сталих системних порушень трудових прав українських громадян. Наразі постає нагальна потреба у формуванні такої правової бази, яка за умови врахування базових стандартів прав людини створила б умови для реалізації державної політики протидії вірусу COVID-19, в тому числі й на ринку праці.

30.03.2020 Верховною Радою України було прийнято законопроект № 3275 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID — 2019)». Проектом, зокрема, внесено низку змін до Кодексу законів про працю України, Податкового кодексу України, Митного кодексу України, Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» і т. ін.

Як науковець, зберігаючи лінію дискусії в наукових рамках, зазначу, що незважаючи на позитивні прагнення унормувати виклики трудовим правам, що постали перед найманими працівниками в Україні на тлі пандемії COVID-19, через надшвидкий режим таких законодавчих змін, маємо певні правові суперечності, які зможуть створити ще більше правової невизначеності та позбавити працівників такого необхідного під час карантину захисту.

Отже, Україна також не стала виключенням у застосуванні *механізму адміністративно-правове регулювання протидії COVID-19 на ринку праці*. Однак, проаналізувавши вжиті державою заходи щодо впливу норм права на суспільні відносини у сфері протидії COVID-19 на ринку праці, зазначу, що окрім відпустки без збереження заробітної плати на час карантину (за заявою працівника), будь-яких реально дієвих і соціально значущих гарантій для збереження ринку праці законодавцем так і не передбачено.

Відтак, для подальшого *планування та прогнозування* заходів із удосконалення механізму адміністративно-правового регулювання протидії COVID-19 на ринку праці, вважаю за необхідне дослідити правову модель такої протидії на прикладі Німеччини в розрізі уроку для України.

Зауважу, що у березні 2020 року після створення коаліції та формування Уряду в Німеччині було розширено доступ до урядової програми, відомої як *Kurzarbeit*, що приблизно перекладається як «скороткострокова робота» чи «короткостроковий робочий час».

За переконанням Олафа Шольца, Міністра фінансів Німеччини, його країна володіє «базукою» у боротьбі за захист своєї економіки від вірусу, а професор Анке Хассель підкреслює, що така політика є однією з причин того, що Німеччина так швидко відновилася після фінансової кризи 2008-2009 років. [1].

Тобто *Kurzarbeit* є вже звичним союзником у боротьбі з економічними кризами у Німеччині. Проте нинішня пандемія коронавірусу призвела до вироблення нової моделі адміністративно-правового регулювання економічної безпеки на ринку праці — *Kurzarbeit COVID-19*.

З урахуванням недавніх змін та доповнень до законодавства у даній сфері (квітень, 2020р.) [2] можу виокремити основні компоненти *Kurzarbeit COVID-19*:

1. Виплати на «короткострокову допомогу працівникам».

Дана програма дозволяє компаніям, котрі значно та різко постраждали в умовах спаду, або відправити своїх працівників додому, або значно скоротити робочі години, без їх звільнення. У той же час працівники все одно отримують значну частину заробітної плати, оскільки держава бере проактивну участь у вирішенні даної ситуації з метою покриття значної частини дефіциту таких виплат. Якщо роботодавець скористається цією програмою, працівники звільняються тимчасово, однак заробітні плати будуть виплачуватися. У цьому випадку роботодавці отримують *Kurzarbeitergeld (KUG)* або «гроші на короткострокову допомогу працівникам» від Федерального агентства зайнятості, яке також відповідає за виплату допомоги по безробіттю. Уряд виплачує 60% суми від заробітної плати працівнику, яку останній отримував до кризи, або 67%, якщо він має дитину [3].

Після закінчення кризи працівники можуть повернутися до свого статусу повної зайнятості без будь-яких організаційно-правових перешкод.

2. Від скорочення робочого часу на підприємстві має постраждати 10% працівників.

Новелою даної програми є те, що 13 березня 2020 року Бундестаг із метою подолання унікальних (за своїми фінансовими потребами) вимог, висунутих пандемією, законодавчо розширив програму. Одним зі значних досягнень стало полегшення механізму доступу до цієї програми. Раніше роботодавець мав змогу скористатись нею лише тоді, коли принаймні 30% працівників постраждало від скорочення робочого часу. Однак, на період протидії вірусу COVID-19 із 01.03.2020 по 31.12.2020 достатньо щоб 10% працівників постраждало від скорочення робочого часу. Працівники, які навчаються за дуальною системою Ausbildung (німецька середня професійна освіта) не зараховуються до даного відсотка [4].

3. Згода ради трудового колективу про компенсації за короткострокову роботу.

Звернення про допомогу на короткострокову роботу зазвичай подається роботодавцем. Для цього роботодавець повинен письмово повідомити про це в агентство зайнятості (форма звернення затверджується Федеральним агентством зайнятості). До такого повідомлення має бути додано рішення ради трудового колективу. Якщо на підприємстві немає ради трудового колективу (як правило, працює менше п'яти працівників), роботодавцеві необхідно отримати письмову «декларацію про згоду на короткострокову роботу» від усіх працівників, до яких дана компенсація має бути застосована.

4. Гарантії оплати роботодавцем страхових внесків за працівника з подальшою їх компенсацією від держави.

Держава виплачує допомогу по безробіттю без реальної втрати робочого місяця. Також роботодавець оплачує в повному обсязі соціальні страховки за працівника, а саме: медична каса (медична страховка), пенсійний фонд (пенсійне страхування), страхування від немічності (на випадок необхідності у догляді). Дані виплати повністю компенсуються державою і в підсумку працівник не втрачає навіть пенсійних заощаджень. Така підтримка не підлягає оподаткуванню, однак враховується для розрахунку податкової ставки на рік [5].

5. *Достатньо одного працевлаштованого працівника на підприємстві.*

Відзначу, що будь-яке комерційне підприємство може подати заявку на компенсацію за короткостроковий робочий час, достатньо щоб на ньому був працевлаштований принаймні один працівник. Підприємства, установи та організації державного сектору, як правило, звільняються від короткострокової роботи. Однак, якщо є неминуча необхідність застосування короткострокового робочого часу (наприклад, офіційне розпорядження про закриття), така допомога також може надаватися й державним службовцям [6].

6. *Додаткова робота на іншому підприємстві та компенсація за короткострокову роботу за основним місцем.*

Працівники, які мали додаткове місце роботи до запровадження короткострокового робочого часу, можуть продовжувати її виконувати.

Для додаткової (вторинної) зайнятості в «системно важливих» сферах (сільське господарство, пожежна служба, органи безпеки, транспорт, пасажирський транспорт, енергопостачання, система охорони здоров'я) до 31 жовтня 2020 року застосовується таке: а) незначні роботи до 450 євро не враховуються, сума додаткового заробітку в цьому випадку не перевіряється; б) додатковий дохід понад 450 євро не впливає на компенсацію за короткострокову роботу до неперевищення розміру запланованої (існуючої до кризи) заробітної плати. Це означає, що якщо заробіток від додаткової зайнятості + залишок заробітної плати від основної зайнятості + будь-яка сума доплати від роботодавця, не перевищує попередній дохід, додатковий заробіток не враховується. Якщо ж дохід більший, допомога на короткостроковий робочий час відповідно зменшиться [6].

Отже, могу прийти до наступних висновків: що основною метою розширеної урядової програми *Kurzarbeit COVID-19* є запобігання безробіттю для роботодавців і працівників, які протидіяли цій кризі, що настала не з їх вини. Це також означає, що підприємства, установи та організації, які інвестували значні ресурси в освіту та навчання своїх працівників, не втратять перспективні інноваційні розробки в

майбутньому, оскільки держава виплачує допомогу по безробіттю без реальної втрати робочого місця. Також роботодавець оплачує в повному обсязі соціальні страховки за працівника, які повністю компенсуються державою і в підсумку працівник не втрачає навіть пенсійних заощаджень. У контексті українського сьогодення проаналізований вище досвід Німеччини може стати корисним для подальшого удосконалення механізму адміністративно-правового регулювання протидії COVID-19 на ринку праці.

Список використаної літератури

1. Peter S. Rashish. A German import to fight the economic impact of the coronavirus. *The Hill*. Retrieved from <https://thehill.com/opinion/international/488484-a-german-import-to-fight-the-economic-impact-of-the-coronavirus>.
2. Arbeitsmarktservicegesetz. § 37b AMMSG. *Jusline*. Retrieved from <https://www.jusline.at/gesetz/amsg/paragraf/37b>.
3. Gewerkschaften und kommunale Arbeitgeber einigen sich Kurzarbeit: COVID-19-Tarifvertrag gibt Sicherheit. *Der dbb*. Retrieved from <https://www.dbb.de/teaserdetail/artikel/kurzarbeit-covid-19-tarifvertrag-gibt-sicherheit.html>.
4. Arthur Sullivan. Short-time work: A vital tool in Germany's economic armory against coronavirus. *Deutsche Welle*. Retrieved from <https://www.dw.com/en/short-time-work-a-vital-tool-in-germanys-economic-armory-against-coronavirus/a-52952657>.
5. Anne Kleffmann, & Tobias Leder. Legal Update — COVID-19: Aktuelles zur Kurzarbeit. *Latham Germany*. Retrieved from <https://www.lathamgermany.de/2020/03/legal-update-covid-19-aktuelles-zur-kurzarbeit/>.
6. Deutscher Gewerkschaftsbund. Corona und Kurzarbeit: Was ArbeitnehmerInnen und Betriebsräte wissen müssen. *DGB*. Retrieved from <https://www.dgb.de/themen/++co++a94a239e-6a99-11ea-bab2-52540088cada>.

Vasyl Semenyaka, Ph.D. of Law, Senior Researcher, V. M. Koretsky
Institute of State and Law of the National Academy of Sciences of Ukraine
(Kyiv, Ukraine).

Title: “Modern problems of the development of space law of Ukraine”

Україна належить до когорти космічних держав світу, яка володіє потужним науково-технологічним та виробничим потенціалом для провадження діяльності у сфері дослідження та використання космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла. Сучасна космічна техніка і наука має неперевершене значення для забезпечення сталого розвитку різних галузей економіки. Унікальні космічні технології, як свідчить практика, знайшли дієве застосування, зокрема, в системі охорони здоров'я для боротьби з інфекційними захворюваннями. Нині важко віднайти на карті світу державу, яка не використовує, або не планує використовувати у національних інтересах результати і вигоди космічної діяльності у сфері екологічного моніторингу, раціонального використання природних ресурсів, супутникової навігації та зв'язку тощо.

Однак проблеми, пов'язані з формуванням та реалізацією космічно-правової політики в Україні, неефективні інструменти державного регулювання космічною діяльністю та бюджетного фінансування космічних програм, призвели до розгортання кризових процесів у вітчизняній космічній галузі. Як показує практика, економічна продуктивність господарювання державних космічних підприємств та затребуваність результатів космічної діяльності реальним сектором економіки є надзвичайно низькими.

У світлі сучасних проблем розвитку космічної діяльності в Україні перед вітчизняною наукою космічного права постає цілий комплекс юридичних завдань теоретичного та практичного характеру. Важливого значення набуває переосмислення доктринальних підходів до багатьох актуальних проблем космічного права з метою забезпечення подальшого удосконалення правового регулювання суспільних відносин у сфері космічної діяльності. Актуалізується організація і

проведення космічно-правової реформи космічної галузі України задля її збереження та розвитку.

На мій погляд, однією з основних проблем сучасного стану розвитку космічної галузі є відсутність прагматичної космічно-правової ідеології щодо напрямків розвитку національного космічного законодавства. Сьогодні бракують юридично обґрунтованих практичних пропозицій та рекомендацій щодо вирішення актуальних космічно-правових питань з метою забезпечення прогресивного розвитку космічного права, підвищення ефективності державного регулювання космічною галуззю, її структурної перебудови та комерціалізації результатів космічної діяльності. У цьому зв'язку актуальні наукові юридичні розробки, які характеризуються інноваційними рішеннями щодо розв'язання космічно-правових проблем.

Важливо зауважити, що державне регулювання у сфері національної космічної діяльності здійснюються шляхом формування Загальнодержавних цільових науково-технічних космічних програм України, які розробляються на п'ять років і затверджуються Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України [1].

Цими документами визначається потреба держави в космічній техніці цивільного, оборонного та подвійного призначення. На основі космічних програм укладаються контракти на проведення науково-дослідних робіт і виробництво космічної техніки. Водночас передбачається фінансування космічної діяльності за рахунок коштів Державного бюджету України.

Зазначений правовий інструмент державної політики у космічній сфері використовується з 1994 року, коли затверджена перша Державна космічна програма України [2]. Загалом в Україні реалізовувалося п'ять космічних програм. Остання ухвалена Верховною Радою України на період з 2013-2017 роки [3].

Економіко-правовий аналіз космічних програм України на предмет реалізації запланованих цілей, досягнутих результатів та використаних бюджетних коштів засвідчив, що національні космічні програми фінансувалися державою на рівні, що унеможливував забезпечити

повне і своєчасне виконання передбачених ними завдань і заходів. Водночас чимало виникає питань щодо ефективності освоєння бюджетних коштів та отриманих результатів космічної діяльності. Наразі нова національна космічна програма не затверджена, що унеможливорює бюджетне фінансування космічної галузі. Сукупність цих обставин негативно позначається на розвитку національної космічної галузі.

У цьому контексті очевидною є потреба модернізації організаційно-правового і методологічного забезпечення формування та реалізації національних космічних програм, їх адаптація до умов ринкової економіки. Необхідне підвищення вимог до космічних програм на предмет їхньої відповідності основним плановим і прогнозним документам держави у космічній сфері. Це означає, що в межах космічної програми мають реалізовуватися лише пріоритетні проблемні напрямки провадження космічної діяльності. А запровадження їх бюджетного фінансування повинно спрямовуватися виключно на результат космічної діяльності. При цьому слід запровадити правовий механізм його перевірки та оцінки.

Між тим негативні фінансові аспекти здійснення космічних проєктів «Алкантара Циклон Спейс», «Морський старт» та «Либідь» засвідчують необхідність проведення завчасної обов'язкової правової експертизи реалізації запланованих комерційних космічних проєктів задля запобігання та мінімізації потенційних юридичних ризиків.

Одночасно з використанням класичних регулюючих засобів державної космічної політики (надання податкових і митних пільг, державних гарантій тощо), з метою економічного стимулювання досліджень та розробок у сфері провадження космічної діяльності, сучасній інструментарій фінансування космічної галузі має бути сфокусований на залучення приватного сектору економіки, впровадження правових механізмів державно-приватного космічного співробітництва. Відтак необхідне поєднання ринкових інструментів та дієвого державного регулювання космічною галуззю.

Надзвичайно складне питання, що потребує вирішення, це

формування нової парадигми національної космічно-правової політики для оптимізації та підвищення економічної ефективності функціонування космічної галузі. Організацію і проведення приватизації окремих космічних підприємств та корпоратизації державних підприємств космічної галузі України слід визнати невід'ємною передумовою прогресивного розвитку національної космічної діяльності.

Завданням держави є формування сприятливих організаційно-правових та економічних умов для розвитку підприємництва в сфері провадження космічної діяльності, комерціалізації її результатів, тобто використання в комерційних цілях. Космічна політика повинна спрямовуватися на економічне заохочення до провадження космічної діяльності, забезпечення трансформування прогресивних космічних технологій в реальний сектор економіки.

Держава має проводити адекватну регуляторну космічну політику, розробити юридичні інструменти для стимулювання суб'єктів до інноваційної космічної діяльності, освоєння суб'єктами господарювання нових видів космічної діяльності. Потребує також створення привабливого інноваційно-інвестиційного космічного середовища для підвищення конкурентоспроможності українських суб'єктів космічної діяльності на ринку космічних послуг і технологій.

Таким чином, перспективним напрямком розвитку науки космічного права є проведення комплексних космічно-правових досліджень методологічних та прикладних засад розвитку законодавства України про космічну діяльність, правового забезпечення формування і реалізації державної політики у сфері космічної діяльності. Українська космічно-правова наука повинна зосередити увагу на дослідженнях космічного права через систему нових понять і категорій, галузевих інструментів державного регулювання національною космічною діяльністю. Їх результатом має стати розробка концептуальних засад для забезпечення ефективності норм космічного законодавства України, розв'язання сучасних правових проблем, які мають важливе значення для сталого розвитку національної космічної діяльності.

Список використаної літератури

1. Про космічну діяльність: Закон України від 15.11.1996 р. // Відомості Верховної Ради України, 1997. — № 1. — стаття 2.
2. Про затвердження Державної космічної програми України: постанова Кабінету Міністрів України від 07.06.1994 р. № 371. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/371-94-%D0%BF>
3. Загальнодержавна цільова науково-технічна космічна програма України на 2013-2017 роки: Закон України від 05.09.2013 р. № 439-VII // Урядовий кур'єр. — 2013. — № 189. — 16 жовтня.
4. Шемшученко Ю.С., Семеняка В.В. Сучасний стан та необхідність реформування космічного законодавства України / Ю.С. Шемшученко, В.В. Семеняка // Часопис Київського університету права. — № 2. — 2019: 9-16. DOI: <https://doi.org/10.36695/2219-5521.2.2019.01>

Nataliia Yukhymenko, Ph.D. in Philosophy, Associate Professor,
Pereiaslav-Khmelnytskyi Hryhorii Skovoroda State Pedagogical University
(Pereiaslav, Ukraine).

*Title: “Social Relations in the Globalization Conditions
in the Context of the Epidemics”*

Сучасне суспільство характеризується глибокими соціокультурними трансформаціями та змінами в економічній сфері. Навколо глобалізаційних процесів точаться дискусії з приводу зіткнення та боротьби цивілізацій, а також з приводу глобальної земної цивілізації в умовах однополюсного світу. Проте, усі ці дискусії донедавна не враховували ймовірних епідемій, що на сучасному етапі буття суспільства стали реальністю. Так, у С.Хантінгтона читаємо, що політика у світі після «холодної війни» вперше в історії стала і багатополусною, і поліцивілізаційною. Протягом більш як чотириста років національні

держави Заходу — Британія, Франція, Іспанія, Австрія, Пруссія, Германія, Сполучені Штати — це представники багатополусної міжнародної системи в межах західної цивілізації. За часів «холодної війни» глобальна політика стала біполярною, а світ було розділено на три частини. Група найбільш процвітаючих країн під впливом Сполучених Штатів, були втягнуті в широкомасштабне ідеологічне, економічне та, часом, військове протистояння групі небагатих комуністичних країн, що згуртував та повів за собою Радянський Союз. Цей конфлікт значною мірою проявлявся за межами двох таборів — у третьому світі. [5].

Проте, епідеміологічна ситуація у світі свідчить про те, що будь-яку протистояння умовне, коли мова ведеться про епідемії, що не розрізняють культури, цивілізації, кордони.

З. Бжезінський у своїй праці «Велика шахова дошка» зазначає, що в результаті краху суперника Сполучені Штати опинилися в унікальному положенні. Вони стали першою і єдиною дійсно світовою державою [1]. Тепер же США — країна-лідер, щодо ураження епідемією.

Посилюють проблему складних культурних трансформацій іще й російські політики, оскільки сучасне керівництво Росії не змирилося із втратою ролі наддержави і реалізовує стратегії її повернення.

На тлі окреслених політичних трансформацій неупинно зростає і вплив на геополітичному просторі Китаю, що обстоює роль китайської цивілізації як глобальної (подекуди зазначається як «конфуціанська» цивілізація), та активно намагається стати наддержавою.

Цивілізаційна ж проблематика в Україні актуалізувалася з появою «інформаційного суспільства». Здавна терена України були місцем суперництва і взаємодії двох світів — європейського та азіатського, під впливом яких формувалася українська локальна (регіональна) цивілізація [4]. Сучасні українські реалії та війнний супротив тільки підтверджують думку, висловлену С.Хантінгтоном про те, що Україна входить до розколотих країн, що розташовані по обидва боки лінії розлому між цивілізаціями. Як стверджує Н.Скотна, це розкол між заходом і сходом країни, між елітою і масами, між політичними і суспільними інституціями.

Ще однією важливою сферою культури, з якою пов'язують розкол українського суспільства, є релігія. Саме релігія після тривалого періоду атеїзації суспільства переорієнтовує його на свої цінності. Але ж наочною є й релігійна диференціація українського соціуму, його поліконфесійність. [4, с. 19-20]. Причому, сьогодні розкол відбувається не між людьми, що належать до тієї чи іншої конфесії чи релігійної організації, а саме розкол між конфесіями, котрі намагаються втягнути у конфлікт людей.

Усі перераховані цивілізаційні протистояння та конфлікти можуть залишитися в минулому, оскільки в умовах глобальних епідемій невинно актуалізуються нові загальнолюдські цінності, що зможуть преламати взаємодію індивід-індивід, індивід-суспільство, суспільство-суспільство (умисно не пишу «державу»). Адже у світлі останніх подій стає очевидним, що саме освіченість, толерантність та здатність до відповідальності як особиста, так і суспільна та цивілізаційна здатна вивести на новий рівень соціум. «Я роблю це для тебе, аби вберегти та убезпечити себе» — головна теза нових суспільних відносин.

Список використаної літератури

1. Бжезинский Збигнев. Великая шахматная доска (The Grand Chessboard) / Збигнев Бжежинский; Пер с англ. О.Ю.Уральская. — М.: Изд-во: Международные отношения, 2009. — 280 с. — Режим доступа: <http://read.virmk.ru/b/bzezinsky/>
2. Скотна Надія Володимирівна. Особа в розколотій цивілізації: світогляд, проблеми освіти і виховання: Дис... д-ра філос. наук: 09.00.10 / АПН України; Інститут вищої освіти. — К., 2005. — 376арк.
3. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон; Пер. с англ. Т. Велимеева. Ю. Новикова. — М: ООО «Издательство АСТ», 2003. — 603, [5] с. — (Philosophy). — Режим доступа: http://yanko.lib.ru/books/politologiya/huntington-stolk_civil-a.htm

Larysa Maximova, Ph.D. of Law, Associate Professor,
Professor of the Department of General Law Disciplines Kyiv University
of Tourism, Economics and Law (Kyiv, Ukraine).

*Title: “Peculiarities of Criminal Proceedings in the Conditions of
Prevention and Combating of Coronavirus COVID-19”*

У зв'язку з запобіганням поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, Постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року № 211 на всій території України було встановлено карантин та запроваджено суворі обмежувальні заходи, які однозначно вплинули на роботу судово-правоохоронної системи країни. [1]

В цей нелегкий період особливої актуальності набула дистанційна форма здійснення кримінального провадження в режимі відеоконференції, правові положення якої закріплені в Кримінальному процесуальному кодексі України (далі — КПК України) прийнятим 13 квітня 2012 року. [2]

Відповідно до статей 232 та 336 КПК України режим відеоконференції може бути застосований як на стадії досудового розслідування так і під час судового провадження. Але тільки в чітко визначених процесуальних діях, наприклад, на стадії досудового розслідування — при проведенні таких слідчих (розшукових) дій як допит та пред'явлення для впізнання осіб чи речей, а в суді — тільки при допиті. Вважаємо, що таке вузьке визначення процесуальних слідчих та судових дій в режимі відеоконференції є певним недоліком, що впливає на ефективність здійснення кримінального провадження в цілому, так і під час вимушеного карантину та самоізоляції.

Одночасно, КПК України визначає підстави використання режиму відеоконференції у кримінальному провадженні. Звертаємо увагу на деякі з них, а саме: неможливість безпосередньої участі певних осіб у досудовому кримінальному провадженні за станом здоров'я або з інших поважних причин (п.1 ч.1 ст.232, п.1 ч.1 ст. 336 КПК України); та при наявності інших підстав, визначених слідчим, прокурором,

слідчим суддею або судом достатніми, наприклад, у разі дистанційного досудового розслідування чи судового провадження (п.5 ч.1 ст.232, п.5 ч.1 ст. 336 КПК України). Тому, саме в період карантинних заходів щодо заборони переміщення осіб, перевезення пасажирів метрополітеном, автомобільним, залізничним та громадським транспортом, вище зазначені підстави виступають гарантією не притягнення учасників кримінального провадження до юридичної відповідальності за неявку до органів досудового розслідування чи суду.

Не можна залишити поза увагою роботу Ради суддів України, яка своїм листом від 16 березня 2020 року № 9рс-186/20 встановила особливий режим роботи судів України та рекомендує роз'яснити громадянам можливість відкладення розгляду справ у зв'язку з карантинними заходами та можливість їх розгляду в режимі відеоконференції; ознайомлення учасників судового процесу з матеріалами судової справи, за наявності такої технічної можливості, здійснювати в дистанційному режимі; необхідні процесуальні документи надавати до суду в електронному вигляді та інше. [3]

Ці рекомендації 27 березня 2020 року були підтримані і Вищою радою правосуддя з уточненням безперервного здійснювання судочинства у невідкладних справах, встановленням чергування суддів для вирішення невідкладних процесуальних питань та невідкладних справ в особливих видах проваджень та інше [4].

Але, на період початку карантину, з причин фінансової та технічної неспроможності, Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система не працює, а система «Електронний суд» функціонально не підготовлена до якісного переведення роботи судів на дистанційну форму, що на практиці, приводить, в більшості випадків, до перенесення суддями слухання кримінальних проваджень на після карантинний час.

На нашу думку, це є фактичним порушенням ст. ст. 55, 59, 64 Конституції України [5 с. 20-22] тому, що обмежує право громадян на звернення до суду та отримання правничої допомоги; та не дотриманням вимог ст. 28 КПК України щодо розгляду справи в розумні строки, що, в свою чергу, не відповідає положенням ст.6 Конвенції про захист прав

людини і основоположних свобод, яка гарантує, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом [6].

30 березня 2020 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» яким, розділ XI «Перехідних положень» КПК України доповнено п.20-5 та прийнято нову редакцію ч. 2 ст. 27 КПК України, згідно якої слідчий суддя, суд може прийняти рішення про обмеження доступу осіб, які не є учасниками судового процесу, в судові засідання під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», якщо участь в судовому засіданні становитиме загрозу життю чи здоров'ю особи. [7]

Застосувавши таке оціночне поняття як «загроза життя та здоров'ю особи», законодавець чітко не визначив способу встановлення такої загрози та не передбачив, наприклад, можливості он-лайн трансляції судового засідання поза межами суду (як на стадії досудового так і судового провадження) для осіб, які не є учасниками судового процесу, до яких можна віднести представників засобів масової інформації, друзів, близьких родичів як зі сторони потерпілого так і обвинуваченого та інших сторонніх. А це може бути розглянуто як порушення принципу відкритості кримінального провадження.

І до сьогоднішнього часу викликають дискусію і залишаються не врегульованими питання ідентифікації учасників дистанційної форми кримінального провадження, забезпечення конфіденційності їх спілкування, порядок віддаленого вручення письмової розписки про роз'яснення учасникам процесуальних прав та обов'язків, підписання процесуальних документів (наприклад, протоколу допиту) та інше. А порушення порядку отримання доказів в процесі режиму відеоконференції вплинуть на визнання їх недопустимими під час будь-якого судового розгляду.

Отже, в умовах сучасних викликів, пов'язаних з боротьбою з коронавірусною хворобою COVID-19, та розвитком технологічних можливостей, з метою підвищення ефективності та якості кримінального процесу, застосування дистанційної форми здійснення кримінального провадження в режимі відеоконференції є не аби як актуальною, але потребує термінового врегулювання суттєвих недоліків як технологічного так і законодавчого характеру.

Список використаної літератури

1. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів від 11.03.2020 р. №211 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-%D0%BF>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
3. Лист Ради суддів України від 16 березня 2020 року № 9pc-186/20 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: rsu.gov.ua
4. Рекомендації Вищої ради правосуддя щодо забезпечення стабільної роботи умовах карантину від 27.03.2020 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://hcj.gov.ua>
5. Конституція України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 2 січня 2020 р.: (ОФІЦ.ТЕКСТ). — К.: ПАЛИВОДА А.В., 2020. — 72 с. — (Законодавство України)
6. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004/ed19900101
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 30.03.2020 р. № 540-IX [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-IX>

Jianhai Liu, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: “The Trade-off between the Protection of Personal Information And the Security of Public Order During An Outbreak”

摘要: 在新型冠状病毒感染肺炎疫情联防联控过程中, 公民个人信息在利益博弈下极易面临泄露风险, 亟待在疫情防控背景下权衡好公民个人信息保护与公共秩序安全的关系。疫情防控期间公民个人信息保护和公共秩序安全会发生冲突, 从探究个人信息保护与公共秩序安全冲突内涵和特征入手, 阐述二者冲突在立法和行政两个层面的体现, 并进一步论述了疫情防控期间个人信息保护与公共秩序安全弹性互动及实践中存在的问题, 指出片面强调公共秩序安全对个人信息保护的侵犯和片面保护个人信息对公共秩序的破坏, 因而需要通过立法及行政手段协调二者相互间互动的张力。在维持公共秩序安全的前提下, 增加立法在疫情期间对个人信息收集利用的限制, 规制公共秩序安全, 加强属地责任监管界限, 提高信息公开透明度等建议, 为打赢疫情防控阻击战提供强有力的保障。

Tongxuan Jia, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China)

Title: “Administrative Law in Epidemic Prevention and Control: Chinese Case”

当前, 新型冠状病毒肺炎在全球范围内爆发, 成为引起全球关注的重大公共卫生事件。从2003年的SARS到当今的COVID-19都在提醒人类, 新型病毒或将成为威胁人类生存的一大隐患, 而要解决预防这些隐患势必要有相应的行政措施。疫情来临时, 填补口罩等防护物资供给缺口, 控制疫情的传播, 并对患者进行有效的救治等一系列防控措施成为当务之急。2020年2月5日, 习近平总书记在中央全面依法治国委员会第三次会议上强调, 疫情防控越是到最吃劲的时候, 越要坚持依法防控, 在法治轨道上统筹推进各项防控工作。防控措施的采取归根结底属于行政机关做出的行政行为, 行政行为必定要依法行政。那么, 我国现行的行政法律法规是否存在法律对于这种突发疫情缺乏

相关规定，其次有关行政部门如何以现有的行政法律法规为依据，做好疫情防控的依法行政工作等成为重中之重

关于第一个问题，自2003年SARS疫情出现后，我国开启了突发公共卫生事件应急法治建设，基本建成了比较完整的应急法治体系。我国现行的《中华人民共和国传染病防治法》、《中华人民共和国突发事件应对法》、《突发公共卫生事件应急条例》等法律法规中针对此次疫情所规定的法律防控措施已经比较具体、全面。因此，当前的主要问题在于如何令这些行政法律在实践中起到积极有效地作用，同时也要防止在此特殊时期行政权力的过度膨胀和滥用。本文主要从防疫措施的主体，行政机关的监督以及行政法的原则等方面进行探讨。防疫措施的主体应以基层群众性自治组织、物业以及中央和地方的临时指挥部为主，政府应严格控制机构设置，凡是工作可由现有机构承担或协调解决的，不适宜再另设议事协调机构，涉及跨部门事项的，可由主办部门牵头协调处理，避免政府机构相互推脱。各级政府一定要严格依法行政，坚决克服政府职能错位、越位、缺位现象。上级机构和有关法律监督机构做好监督工作，确保有关法律规定的有效落实。在采取强制性应急措施时，应当遵循法律保留原则，尤其是限制公民人身自由的强制应急措施，只能由法律来规定，防止行政权力因特殊时期而造成滥用，行政机关在采取限制个人人身自由、财产权的应急措施时必须保障公民核心权利的实现。在疫情防控过程中，行政机关采取的应急措施应当符合比例原则：一是防控措施要具有适当性，即国家所采取的防控手段要能实现最终目的，至少要有助于目标的实现。二是防控措施要具有必要性，即防控手段的采取必须在多种手段、方案中选择对公民个人权益损害最小的手段、方案实施。除了防控措施，从源头上避免新型病毒的出现，做好野生动物的保护也尤为关键。

通过以上的措施和办事原则，可以有效提高行政机关在疫情下的办事效率，在实践中落实相关规定，同时避免极端的手段和权利的滥用。对于预防和控制病毒的再一次爆发的提供了理论和现实经验，避免再次出现因病毒引起的重大伤亡。

Xiaohui Mo, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: "A brief Analysis on the Defects and Countermeasures of Public Health Epidemic Prevention under the New Epidemic"

了更加完善卫生法相关法律法规，使公众的利益更好地为法律所维护，保障公众的身体健康，作者根据在这次新型冠状病毒中，公共卫生防疫工作所暴露出其一些不足的短板，找出其相应的对策，促使我国法律在实践中总结经验变得更加完善。首先，根据作者调查研究发现卫生体系出现以下问题：一是《传染病防治法》中的预警预案与应急预案界限模糊不清，造成卫生防疫工作中易缺失预警预案此步工作，相关部门应明确预警预案与应急预案之间的界限，从而让防疫工作变得井然有序；二是《传染病防治法》主要强调工作人员的责任认定，体现在第六十九至七十条，而对传播者、抗拒治疗者等没有相对应的责任认定和处罚规定，主体偏一不够完善，相关部门应明确传染病防疫工作中所涉及主体的责任认定，做到有法可依、违法必究；三是《传染病防治法》没有与新颁布的法律相适应，对自身进行一定程度的更新，如2018年新颁布的《野生动物保护法》中关于野生动物造成病毒传染的法律规定与《传染病防治法》没有很好地进行连接，应更新《传染病防治法》中传染病防治的法律规定，做到与其他新颁布的法律相适应，构成传染病的法律体系。针对以上公共卫生防疫工作中所出现的问题，作者采用联系实际并结合理论的方法，推理出问题的对策，积极响应国家号召注重人文关系，从人民的角度出发解决以上问题，更加巩固传染病防治体系的整体性。

Yuemei He, Law Student, School of Humanities and Law Guangdong University of Petrochemical Technology (Maoming, China).

Title: "Legal Thinking on Novel Coronavirus Pneumonia Prevention and Control"

本文主要从行政法、海洋法和空间法三个方面对这次的新型冠状病毒肺炎进行分析和思考。新型冠状病毒肺炎的爆发是突发公共卫生事件。根据《突发公共卫生事件应急条例》的规定，武汉是大中城市

且其封锁可能导致中断干线交通，由国务院决定并在疫区采取《传染病防治法》规定的紧急措施并予以公告。故武汉“封城”是有法律依据且科学的。在重大疫情体制机制和公共卫生应急体系的治理和改革中应融入航运、船员的要素以完善航运、海事法律制度。从总体国家安全的角度，将这次疫情防控中我国及众多沿海国家在海上交通和港口采取的管控措施，结合世界卫生组织国际卫生条例的要求，修改现行的《海上交通安全法》、《港口法》，既控输出型疫情，也防输入型疫情，既防单船疫情的扩散，也控突发公共卫生事件的蔓延。同时着手研究制订《船员法》，建立起海洋强国不可或缺的船员管理和权益保障法律体系。基于这次疫情，在国土空间规划编制中应考虑按照“抗疫”医院的选址要求，结合国土空间规划“一张图”实施监督信息系统的建设，打造疫情智慧监测预警防控平台。通过全面覆盖、集约共享的空间感知体系为监测预警防控平台提供视频、位置、人员流动情况、疫情状况等实时数据，完善我国的空间法，为政府的应急决策提供信息支撑，真正做到疫情的可防可控。